

เสรีชนกับเสรีภาพในการชุมนุม ในสหรัฐอเมริกา

นักมน คงเจริญ

บทคัดย่อ

เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธที่ได้รับการรับรองภายใต้รัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกา จัดอยู่ภายใต้สิทธิและเสรีภาพในการแสดงออก ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ยึดถือกันในฐานะสิทธิพื้นฐานในการเรียกร้องและแสดงออกถึงความต้องการของตนเอง แต่สิทธินี้ย่อมมีขอบเขตของการใช้สิทธิ เนื่องจากการชุมนุมเรียกร้องในบางครั้งอาจกระทบสิทธิของผู้อื่น เช่น การเรียกร้องสิทธิในที่สาธารณะ อาจกระทบถึงสิทธิของผู้ใช้ที่สาธารณะนั้นด้วย รัฐจึงมีหน้าที่และบทบาทในการคุ้มครองเสรีภาพในการชุมนุม ในขณะที่เดียวกันก็ต้องรักษาสมดุลของผู้ใช้สิทธิคนอื่นๆ ในสังคมด้วย บทความนี้เป็นการศึกษาถึงการชุมนุมเรียกร้องสิทธิในด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา โดยแบ่งเป็นการเรียกร้องทางด้านแรงงาน ความเสมอภาคทางสีผิว การเรียกร้องสิทธิเสมอภาคทางเพศ และการชุมนุมเรียกร้องสิทธิเพื่อความเป็นธรรมในสังคม เช่น การต่อต้านสงคราม รวมถึงการต่อต้านกระแสโลกาภิวัตน์ด้วย การศึกษาดังกล่าวนี้อาศัยการพิจารณาถึงบริบททางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองเข้ามาเป็นปัจจัยในการทำความเข้าใจถึงท่าทีของรัฐในการจัดการกับการชุมนุมที่จะมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปตามแต่ละยุคสมัย

Abstract

Freedom of peaceful assembly is fundamental right guaranteed under the United States Constitution categorized as freedom of expression which is principle right in democratic society that the people have ensured their fundamental rights to petition the government for a redress of grievance. However, such right is subject to reasonable restrictions. For example, a demonstration in public park where it may forbid other people to access to the park, then it infringes other people's rights. Hence, the State is responsible for protecting freedom of peaceable assembly and balancing the rights of others in the society. This article studies the right of peaceful assembly in the United State by grouping the movement into four parts: labor; racial equality; gender equality; and social justice – for example anti-war and anti-globalization. The study bases on social contexts such as social, economic, and political situation to understand the implementation of law by the State to handle the public assembly that has developed from time to time.

บทนำ

การศึกษากฎหมายและการใช้กฎหมายในสังคมใดสังคมหนึ่ง มีบริบททางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองแทรกอยู่ จึงจะทำให้เข้าใจถึงที่มาที่ไปของกฎหมายนั้น ถ้ารู้เพียงตัวบทบัญญัติของกฎหมายแต่เพียงอย่างเดียว คงทำให้รู้แต่ว่ากฎหมายเขียนว่าอย่างไร และมีคำพิพากษากฎหมายนั้นว่าอย่างไรเท่านั้น การพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมของการเกิดขึ้นและการบังคับ

ใช้กฎหมายในสังคม จึงทำให้การพิจารณาตีความกฎหมายในสังคมมีความ
ลุ่มลึกและมีประโยชน์ในการศึกษากฎหมายนั้นมากยิ่งขึ้น ดังนั้น หาก
พิจารณาถึงมิติทางสังคม การเกิดขึ้นของชุมชนมีลักษณะเฉพาะของตัวเอง
จากองค์ประกอบหลายด้าน ดังตัวอย่างของประเทศสหรัฐอเมริกา ที่มีการ
ก่อตั้งของชุมชน เริ่มจากการมีชนเผ่าดั้งเดิมและผู้อพยพมาจากที่ต่างๆ
อุดมการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง จากประสบการณ์ของผู้คนที่หลากหลาย
ผนวกเข้ากับสภาพพื้นที่อันกว้างใหญ่ ที่ร่วมกันสร้างลักษณะของสังคม
อเมริกันขึ้นมา

ประเด็นที่นำมาพิจารณาในบทความนี้ต้องการจะนำเสนอถึงเสรีภาพ
ในการชุมนุมภายใต้บริบทของสังคมอเมริกันว่ามีการใช้บังคับกฎหมาย
เกี่ยวข้องกับสิทธิและเสรีภาพของประชาชนอย่างไร บทความนี้มีพื้นฐานมา
จากงานวิจัยเรื่องเสรีภาพในการชุมนุมโดยเฉพาะในส่วนของกฎหมายและ
การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับเสรีภาพในการชุมนุมของสหรัฐอเมริกา

กรอบคิดของการวิเคราะห์ในบทความนี้มองว่าการบังคับใช้กฎหมาย
ขึ้นอยู่กับพื้นฐานของวัฒนธรรมในการใช้กฎหมาย¹ ว่าผู้ใช้กฎหมายไม่ว่า
จะเป็นประชาชนเจ้าของสิทธิ ผู้บังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรม
เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ อัยการ และศาล ซึ่งมีทั้งมิติปัจเจกบุคคลและมิติเชิง
สถาบัน² ล้วนแล้วแต่มีผลต่อการบังคับใช้กฎหมายทั้งสิ้น จากกรอบคิดดัง
กล่าว นำมาสู่การเลือกว่าเหตุใดศึกษาถึงเสรีภาพในการชุมนุมใน
สหรัฐอเมริกาจึงน่าสนใจ เนื่องจากบริบททางสังคมที่หลากหลาย การ
ประกอบสร้างของสถาบันทางกฎหมาย เช่น การออกกฎหมาย จนถึงผู้บังคับ

¹ Roger Cotterrell, "The Concept of Legal Culture" in David Nelken ed., *Comparing Legal Cultures* (Aldershot, UK: Dartmouth, 1997) p.13.

² David Nelken, "Toward a Sociology of Legal Adaptation" in David Nelken & Johannes Feest eds., *Adapting Legal Culture* (Oxford: Hart, 2001) 7, p. 17.

ใช้กฎหมาย การตีความกฎหมายเพื่อคุ้มครองบุคคลฝ่ายต่างๆ ในสังคม เช่น ประชาชน ผู้ประกอบธุรกิจหรือแม้แต่เจ้าหน้าที่รัฐ จากพื้นฐานของประเทศเสรีนิยมประชาธิปไตย ลักษณะของการจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมในสหรัฐอเมริกาโดยทั่วไปจึงไม่ได้มาจากอิทธิพลของอำนาจเผด็จการเบ็ดเสร็จ³ แต่การใช้กฎหมายในสหรัฐอเมริกาคือเป็นการต่อสู้กันระหว่างสิทธิเสรีภาพของคนกลุ่มหนึ่งกับความเชื่อและอุดมการณ์ของสังคมและสิทธิของอีกกลุ่มหนึ่ง เช่น สิทธิของแรงงานกับสิทธิของผู้ประกอบการ สิทธิเสมอภาคกับสิทธิในความเชื่อ ความน่าสนใจคือเมื่อไรบริบทของสังคม จึงผลักดันให้การใช้กฎหมายเป็นไปเพื่อคุ้มครองสิทธิของคนกลุ่มใด อันเป็นสิ่งที่ทำให้การศึกษาถึงเสรีภาพในการชุมนุมของสหรัฐอเมริกาน่าสนใจว่ามีการเคลื่อนไหว และความเปลี่ยนแปลงจากบริบททางสังคมที่ก่อรูปให้มีการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพในการชุมนุมอย่างกว้างขวางในปัจจุบัน

ในบทความนี้จะมีการนำเสนอโดยเริ่มจากความหมายและที่มาของกฎหมายในเรื่องเสรีภาพในการชุมนุม ซึ่งจัดอยู่ในกรอบเดียวกันกับเสรีภาพในการแสดงออกภายใต้รัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐ และสร้างหลักประกันในการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนไว้ หัวข้อที่สองเป็นการศึกษาถึงรากฐานอุดมการณ์ทางความคิดของสังคมอเมริกันก็มีความสำคัญในการศึกษาที่บทความนี้จะเข้าไปสำรวจดูว่ามีการอธิบายถึงเสรีภาพในการแสดงออกและเสรีภาพในการชุมนุมว่าอย่างไรบ้างในจุดเริ่มแรกของ

³ แม้ว่าจะมีบางช่วงเวลา การจำกัดเสรีภาพในการชุมนุม มาจากผู้มีอำนาจ เช่น ผู้ว่าการของมลรัฐ แต่การใช้อำนาจรัฐในการจำกัดการชุมนุมนั้น มาจากอุดมการณ์ของผู้ใช้อำนาจรัฐ ที่มองจากการเหยียดผิวมากกว่าการจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมของประชาชน และแม้ว่าจะมีบางช่วงเวลาที่สหรัฐอเมริกาตกอยู่ภายใต้ “ยุคเฝ้าระวัง” เช่น ช่วงสงครามเย็นที่สหรัฐอเมริกาตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของ Joseph McCarthy (วุฒิสมาชิกจากรัฐวิสคอนซิน) ซึ่งมีวิธีการกล่าวหาบุคคลต่างๆ ว่ามีการฝักใฝ่ลัทธิคอมมิวนิสต์ ส่งผลให้ความเคลื่อนไหวต่างๆ ในสหรัฐอเมริกาช่วงนั้นหยุดชะงักไปช่วงหนึ่ง

อุดมการณ์ทางด้านสิทธิและเสรีภาพที่ได้วางหลักการเรื่องนี้ไว้อย่างมั่นคงในสังคมอเมริกัน หัวข้อที่สามเป็นการนำเสนอถึงรูปแบบของการชุมนุมและการใช้กฎหมายเพื่อจัดการการชุมนุมในกลุ่มต่างๆ เพื่อพิจารณาว่าเสรีภาพในการชุมนุมของคนกลุ่มต่างกัน ในเรื่องที่แตกต่างกันว่ามีการเปลี่ยนแปลงในแต่ละช่วงเวลาอย่างไรบ้าง โดยสะท้อนผ่านคดีศาลสูงของสหรัฐที่ตัดสินเกี่ยวกับการชุมนุมของกลุ่มต่างๆ โดยบทความนี้ได้เลือกมาเพียงบางคดีที่มีความน่าสนใจถึงจุดหักเหในคำตัดสินที่แสดงให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลง โดยมีข้อสังเกตต่อบริบททางสังคมตามช่วงเวลาต่างๆ ด้วย หัวข้อสุดท้ายจะเป็นการวิเคราะห์ของผู้ศึกษาต่อกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายในการคุ้มครองหรือจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมของสหรัฐอเมริกา และปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลให้สังคมตอบรับต่อการเสรีภาพในการชุมนุมอันจะสร้างกลไกทางกฎหมายในยุคต่อมา

ความหมายและขอบเขตของเสรีภาพ ในการชุมนุมในสหรัฐอเมริกา

แม้ว่าสหรัฐอเมริกาจะเป็นประเทศที่อยู่ในระบบกฎหมายแบบ Common Law System แต่สำหรับกฎหมายรัฐธรรมนูญแล้ว เป็นกฎหมายที่เป็นลายลักษณ์อักษรและมีค่าบังคับสูงสุด กล่าวคือกฎหมายใดจะขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญไม่ได้ และแม้ว่าสหรัฐอเมริกาจะมีรูปแบบการปกครองแบบสหพันธรัฐ คือมีการปกครองแบบรัฐต่างๆ มีอำนาจในการออกกฎหมายของตนเอง แต่กฎหมายของมลรัฐจะขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญของสหรัฐไม่ได้⁴ นอกจากนี้ การตัดสินคดีของศาลสูงของสหรัฐในการบังคับใช้รัฐธรรมนูญ

⁴ มานิตย์ จุมปา, ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายสหรัฐอเมริกา, (กรุงเทพฯ : วิทยุชน, 2553) หน้า 62 – 63.

ถือว่ามีความเป็นกฎหมายสูงสุดไปด้วย และมีการวางหลักกฎหมายที่เป็นบรรทัดฐานของคำพิพากษาที่คำพิพากษาในคดีหลังๆ จะผูกพันที่ต้องตัดสินตามแนวหลักกฎหมายที่มีคำพิพากษาในครั้งก่อนบัญญัติไว้ ที่เรียกว่าหลัก Precedent ⁵

เนื้อหาของกฎหมายที่รับรองสิทธิในการชุมนุมคือ Bill of Rights ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ได้บัญญัติอยู่ในบทแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 1 (the First Amendment) ใน ค.ศ. 1791:

“รัฐสภาจะต้องไม่บัญญัติกฎหมาย เพื่อสถาปนาศาสนา หรือห้ามการปฏิบัติตามศาสนาโดยเสรี หรือจำกัดเสรีภาพในการพูด หรือการพิมพ์ หรือสิทธิของประชาชนในการชุมนุมโดยสงบ และสิทธิที่จะยื่นเรื่องราวร้องทุกข์ต่อรัฐบาล” ⁶

บทแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 1 นี้ คือ สิทธิในการพูด เขียน พิมพ์ อย่างเสรี (right of free speech and of free press) ซึ่งในบางครั้งเรียกรวมว่า “เสรีภาพในการแสดงออก” (freedom of expression) ถือเป็นหลักประกันสิทธิที่สำคัญที่ถูกกำหนดไว้อยู่ในกลุ่มของเสรีภาพของประชาชน การชุมนุมโดยสงบหรือเสรีภาพในการรวมตัวและการยื่นข้อเรียกร้อง (freedom of assembly and petition) ก็ถือเป็นการแสดงออกอย่างหนึ่ง ⁷ ที่จะเรียกร้องให้สาธารณะให้ความสนใจต่อความยุติธรรมที่กลุ่มผู้เรียกร้องต้องการนำเสนอ และนำ

⁵ Department of State (the United State of America), *Outline of the U.S. Legal System* (Washington D.C.: Bureau of International Programs, 2004) p.13.

⁶ “Congress shall make no law respecting an establishment of religion, or prohibiting the free exercise thereof; or abridging the freedom of speech, or of the press; or the right of the people peaceably to assemble, and to petition the government for a redress of grievances.” U.S. Const. Amend. I.

⁷ 16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 792 (June 2014).

มาสู่การแก้ไขเปลี่ยนแปลง การชุมนุมโดยสงบนี้ประชาชนต้องกระทำโดยการเคารพต่อกฎหมายและดำเนินการอย่างรอบคอบและเคารพต่อสิทธิของผู้อื่นด้วย⁸

ขอบเขตของผู้ที่สามารถอ้างเสรีภาพในการแสดงออกนี้ ในด้านผู้ทรงสิทธินี้มีการให้ขอบเขตว่าผู้มีสิทธิเสรีภาพในการชุมนุมอาจเป็นใครก็ได้ โดยไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นพลเมืองของสหรัฐอเมริกาเท่านั้น แต่รวมไปถึงคนต่างด้าวผู้หย่อนความสามารถและนิติบุคคล เช่น สหภาพ และสมาคมก็สามารถอ้างสิทธินี้ได้เช่นกัน⁹ ในทางกลับกัน ผู้ที่มีหน้าที่ต้องเคารพเสรีภาพในการแสดงออกก็ครอบคลุมอย่างกว้างขวางโดยถือว่าการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพนี้ผูกพันทุกองค์กร ไม่ว่าจะเป็นองค์กรนิติบัญญัติหรือบริหารหรือตุลาการ ไม่ว่าจะเป็นระดับชาติหรือระดับมลรัฐที่ต้องไม่ละเมิดเสรีภาพดังกล่าว รวมถึงบุคคลทั่วไปก็ต้องเคารพเสรีภาพในการแสดงออกของผู้อื่นด้วย¹⁰

ลักษณะของการแสดงออกที่จะได้รับการคุ้มครองนี้ไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นการพูดหรือเขียนเท่านั้น อาจเป็นสิทธิที่จะไม่แสดงความเห็นด้วย เช่น สิทธิที่จะไม่พูด นอกจากนี้ยังรวมถึงการกระทำ เช่น การกระทำเชิงสัญลักษณ์หรือพฤติกรรมที่แสดงออกแล้วสื่อสารได้เสมือนกับการพูด เช่น การคว่ำบาตร (Boycott)¹¹ ตัวอย่างของการแสดงออกผ่านสิทธิในการชุมนุม เช่น การเรียกร้องให้เกิดการปฏิบัติอย่างเสมอภาคต่อคนผิวสี ตัวอย่างจากกรณีของการแสดงออกถึงความไม่พอใจที่ Rosa Park ถูกจับจากการที่เธอปฏิเสธ

⁸ Bill of Rights Institute, “First Amendment: Freedom of Assembly (1791), (online), Available from: <http://billofrightsinstitute.org>

⁹ 16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 790 (June 2014).

¹⁰ 16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 791 (June 2014).

¹¹ 16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 793 (June 2014).

ที่จะถูกจากที่นั่ง เพื่อให้คนผิวขาวได้นั่งบนรถประจำทางที่เมือง Montgomery มลรัฐ Alabama ¹² ซึ่งปลุกกระแสต่อต้านการแบ่งแยกสีผิวระหว่างสีผิวในรถโดยสารประจำทาง มีคนรวมตัวกันเพื่อต่อต้านกฎหมายที่แบ่งแยกการปฏิบัติต่อคนต่างสีผิวกัน การรณรงค์คว่ำบาตรการโดยสารรถประจำทางในครั้งนี้นี้ยาวนานถึง 381 วัน จนกระทั่งศาลมีการตัดสินว่าการแบ่งแยกที่นั่งตามสีผิวบนรถประจำทางเป็นการกระทำที่ขัดรัฐธรรมนูญ ¹³ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีคำตัดสินของศาลว่าการแบ่งแยกสีผิวในบริการรถโดยสารสาธารณะนั้นขัดต่อรัฐธรรมนูญ แต่ก็ยังมีการปฏิบัติกันอยู่ในวงกว้างในมลรัฐทางใต้ของสหรัฐอเมริกา ดังนั้น 5 ปีต่อมา ใน ค.ศ. 1960 มีกลุ่มนักศึกษาผิวขาวและผิวสีร่วมรณรงค์ให้มีการนั่งรวมกัน ที่เรียกว่า Freedom Riders บนรถโดยสารที่ปกติแล้วมีการแบ่งแยกระหว่างคนผิวขาวกับคนผิวสี ¹⁴ ซึ่งในระหว่างการแสดงออกในการชุมนุมเพื่อเรียกร้องให้เลิกการแบ่งแยกสีผิว กลุ่มผู้ชุมนุมก็ถูกกลุ่มอีกฝ่ายที่ไม่พอใจการเรียกร้อง เข้าทำร้ายโดยเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นไม่ได้เข้าห้ามปรามการรวมตัวทำร้ายของกลุ่มคนผิวขาว แต่อย่างใด นอกจากการรณรงค์ Freedom Riders แล้ว ยังมีรูปแบบของการแสดงออกที่ตั้งใจในเบื้องต้นที่จะเป็นการแสดงออกอย่างสันติ เช่น การรณรงค์โดยการเข้าไปนั่งใช้บริการในร้านอาหารที่เรียกว่า Student Sit-in โดยนั่งรวมกันระหว่างผู้รณรงค์ผิวขาวและผิวสี แต่ก็ถูกตอบโต้จากกลุ่มคน

¹² Juan Williams. *Eyes on the Prize: American's Civil Rights Years 1954-1965* (New York: Penguin Books, 2002) p 60 – 89.

¹³ *Brower v. Gayle* (1956) 142 F. Supp. 707

¹⁴ ในยุคนั้น การนั่งรถโดยสารระหว่างรัฐต้องแบ่งแยกสีผิว การนั่งรถโดยสารรวมกันระหว่างคนต่างสีผิวจึงเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ผลจากการแสดงออกนี้ถูกตำรวจจับในข้อหาการชุมนุมที่ผิดกฎหมาย (unlawful assembly) หลังจากนั้น มีการนำคดีขึ้นสู่ศาลอีกเพื่อเป็นการยืนยันถึงเสรีภาพในการชุมนุมและเสรีภาพในการแสดงออกในเรื่องนี้ และผลปรากฏว่าชนะคดีในที่สุด *Boynton v. Virginia* (1960) 364 U.S. ถือเป็นการวางบรรทัดฐานว่าการแบ่งแยกสีผิวในบริการสาธารณะเป็นการกระทำที่ขัดรัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกา

ผิวขาวที่ไม่พอใจ¹⁵ อย่างไรก็ตามก็ดี มีข้อสังเกตว่าการชุมนุมเป็นการกระทำที่ต้องมีการแสดงออก อาจมีเงื่อนไขที่จะถูกจำกัดได้มากกว่าการแสดงออกแบบอื่นๆ เช่น การพูด เขียน พิมพ์

นอกจากการคุ้มครองเสรีภาพในการชุมนุมที่อยู่ภายใต้ขอบเขตเดียวกันกับเสรีภาพในการแสดงออก (freedom of expression – free speech and free press) ซึ่งจัดประเภทอยู่ในสิทธิส่วนบุคคล (personal right) แล้ว ยังมีการคุ้มครองเสรีภาพในการชุมนุมในอีกมิติหนึ่งที่ยังถือว่าอยู่ภายใต้เสรีภาพในการแสดงออก แต่เจาะจงไปในส่วนของการรวมกลุ่มเพื่อแสดงออกถึงความเห็นของบุคคลได้ เป็นสิทธิในการชุมนุมโดยเสรีและสงบ โดยถูกกฎหมายและเสรีภาพในการเสนอเรื่องร้องเรียน (the right of free and peaceable assembly for lawful purposes and the right to petition the government for a redress of grievances) ซึ่งจัดว่าเป็นสิทธิเสรีภาพภายใต้บทแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 1 (the First Amendment) เหมือนกัน¹⁶

เสรีภาพในการแสดงออกย่อมถือเป็นพื้นฐานสำคัญภายใต้สังคมประชาธิปไตย การใช้สิทธินั้นเพื่อแสดงการเรียกร้องหรือต้องการให้สาธารณชนได้ทราบถึงความต้องการหรือความเดือดร้อนของผู้ชุมนุม แต่การชุมนุมนั้นต้องประกอบไปด้วยเงื่อนไข เช่น การชุมนุมโดยสงบ ในพื้นที่สาธารณะ เช่น สวนสาธารณะที่มีอยู่ทั่วไปในสหรัฐอเมริกา เพื่อให้ผู้คนได้พบปะ ติดต่อกันและใช้สมาคมนั้น แต่การใช้เสรีภาพในการชุมนุมนั้นต้องไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิของผู้ใช้พื้นที่สาธารณะนั้น เช่น คนเดินทางเท้า¹⁷

¹⁵ ในยุคแรกของการรณรงค์เจ้าหน้าที่ของมลรัฐซึ่งมักจะมีแนวโน้มเข้าข้างกลุ่มผู้ชุมนุมผิวขาว จะปล่อยให้มีการทำร้ายผู้ชุมนุมผิวสี หากจะมองว่าเป็นการเปิดโอกาสให้มีเสรีภาพในการชุมนุมของคนผิวขาวก็จะเป็นการเลือกปฏิบัติและสองมาตรฐานได้

¹⁶ 16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 973 (June 2014).

¹⁷ Hague v. Committee for Industrial Organization (1939), 307 U.S. 496 p 515.

แม้ว่าจะมีการรับรองเสรีภาพในการชุมนุมภายใต้รัฐธรรมนูญ แต่บางครั้งการใช้อำนาจอรัฐในการดำเนินภารกิจ เช่น การให้บริการสาธารณะ ดำเนินการสาธารณสุข โภค การให้สวัสดิการรวมไปถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง ได้มีการบัญญัติกฎหมายต่างๆ และมีการกำหนดข้อห้ามบางประการซึ่งอาจเป็นข้อจำกัดต่อเสรีภาพในการชุมนุมได้ โดยทั่วไปรัฐอาจจะออกข้อกำหนดบางอย่างที่อาจเข้ามาจำกัดเสรีภาพในการแสดงออก แต่มักจะเป็นการดำเนินการก่อนที่จะมีการกระทำนั้นๆ หรือเป็นข้อจำกัดล่วงหน้า (prior restraint) เช่น ออกระเบียบว่าต้องมีการขออนุญาตก่อนดำเนินการหรือมีการกลั่นกรอง (censorship) มากกว่าจะเป็นการที่ปล่อยให้มีการกระทำแล้วค่อยมายึดหรือห้ามหรือจับกุมภายหลัง ¹⁸ แม้ว่าข้อจำกัดล่วงหน้าไม่ถือว่าขัดกับรัฐธรรมนูญในเรื่องเสรีภาพในการแสดงออกโดยตรงก็ตาม แต่การเปิดโอกาสให้ใช้ข้อจำกัดนี้ได้ในกรณีที่เป็นพิเศษจริง ¹⁹ หากมีการยกข้อจำกัดนี้ขึ้นมาเป็นคดีร้องต่อศาล ศาลจะทำหน้าที่ตรวจสอบอย่างเข้มงวด ในการพิจารณาว่ากฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ หรือคำสั่งที่มีขึ้นก่อนนั้น เป็นการขัดรัฐธรรมนูญ เนื่องจากละเมิดสิทธิเสรีภาพตามมาตรา 1 นี้หรือไม่ ²⁰

หลักการทั่วไปที่จะทำให้กระบวนการที่ทำให้ข้อจำกัดล่วงหน้าสามารถบังคับใช้ได้โดยไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ก็ต่อเมื่อมีเงื่อนไขในการออกข้อจำกัดอย่างสมเหตุสมผล และในการดำเนินการจะต้องประกอบไปด้วยวิธีการ 2 ข้อ ได้แก่ การแจ้งให้ประชาชนได้ทราบถึงข้อจำกัดนี้ ก่อนที่จะมีการกระทำ และจะต้องมีการรับฟังข้อเรียกร้องของประชาชนเหล่านั้นด้วย ²¹

¹⁸ 16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 808 (June 2014).

¹⁹ 16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 809 (June 2014).

²⁰ 16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 810 (June 2014).

²¹ 16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 811 (June 2014).

ในการแสดงความคิดเห็นที่ได้รับการคุ้มครองนี้ มักจะเป็นประเด็นข้อถกเถียงในเรื่องสาธารณะและใช้พื้นที่สถานที่สาธารณะในการแสดงออก เช่น สวนสาธารณะ ทางสาธารณะ รวมไปถึงเวทีสาธารณะ เช่น สถานีโทรทัศน์ และวิทยุสาธารณะ เพื่อเป็นช่องทางเผยแพร่ข้อมูลกระจายไปยังสังคมในวงกว้าง หากพิจารณาในทางกลับกัน การเข้าไปใช้พื้นที่นอกเหนือจากพื้นที่สาธารณะ (ในที่นี้ ถือว่ายังเป็นพื้นที่ซึ่งรัฐเป็นเจ้าของ แต่ไม่ใช่พื้นที่สำหรับสาธารณชนสามารถเข้าไปใช้ได้ เช่น สถานที่ใช้เพื่อทางราชการโดยเฉพาะ) ที่ต้องมีการขออนุญาต มักจะมีข้อพิจารณาว่าจะเข้าใช้พื้นที่เพื่อวัตถุประสงค์อย่างไรและอาจมีการไม่อนุญาตให้ใช้พื้นที่นั้น หากการกระทำนั้น (ในที่นี้หมายถึงทั้งเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น รวมไปถึงเสรีภาพในการชุมนุมด้วย) จะเป็นการแทรกแซงการใช้พื้นที่โดยปกติ ²² เช่น การปิดห้องเรียนในมหาวิทยาลัย หรือการนัดหยุดงานของพนักงานการไฟฟ้า หรือการรถไฟ เป็นต้น การอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ใช้สถานที่ในการแสดงออกถึงเสรีภาพนี้ จึงมีข้อจำกัดจากมิติของการเข้าใช้สถานที่ด้วย

รัฐมีอำนาจในการออกระเบียบในการใช้สถานที่สาธารณะได้ เช่น การกำหนดลักษณะกิจกรรม และเวลาในการเข้าใช้สถานที่เพื่อเสรีการแสดงออก ²³ เช่น รัฐสามารถออกเทศบัญญัติเพื่อกำหนดให้ขออนุญาตใช้สถานที่และมีค่าธรรมเนียมในการขอใช้สถานที่สาธารณะเพื่อจัดชุมนุม ถือว่าเป็นข้อจำกัดที่มีขึ้นก่อนการใช้สิทธิที่สามารถกระทำได้ ²⁴ แต่ในการบังคับใช้ต้องถือว่าเสรีภาพในการแสดงออกเป็นหลักทั่วไปที่รัฐต้องให้ความคุ้มครอง ส่วนการออกข้อจำกัดก่อนการใช้สิทธิ แม้ว่าโดยทั่วไปจะถือว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ แต่หากมีเหตุผลอันสมควร ก็สามารถออกข้อจำกัดได้โดย

²² 16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 841 (June 2014).

²³ 16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 842 (June 2014).

²⁴ U.S.C.A. Const. Amend. 1. *Surita v. Hyde*, 665 F. 3d 860 (7th Cir. 2011).

ต้องมีความชัดเจนและมีทางเลือกหรือทางออกอื่นให้แก่ประชาชนด้วย²⁵

ในกรณีของการแสดงความคิดเห็นในสถานที่ส่วนบุคคล เช่น โรงแรม หอพัก หรือสถานที่ให้บริการของเอกชน เช่น คลินิกรับทำแท้ง รัฐสามารถออกกฎหมายหรือระเบียบขึ้นมาเพื่อคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลได้ โดยถือว่าเป็นข้อจำกัดก่อนการใช้สิทธิที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ²⁶ สามารถออกระเบียบมาได้

ข้อสังเกตเพิ่มเติมในกรณีที่เสรีภาพในการแสดงออกนี้อาจเข้าไปกระทบกับสิทธิในความเป็นอยู่อย่างสงบสุขของผู้อื่น เช่น การใช้เครื่องขยายเสียง รัฐสามารถออกเทศบัญญัติเพื่อจำกัดการใช้เครื่องขยายเสียงที่จะส่งเสียงดังและสร้างความรำคาญแก่บุคคลทั่วไป โดยมีการจำกัดเป็นบางช่วงเวลาหรือในบางสถานที่ ซึ่งเทศบัญญัติทำนองนี้ไม่ถือว่าเป็นการจำกัดเสรีภาพในการแสดงออก แต่ต้องเป็นการใช้บังคับระเบียบโดยทั่วไปที่ไม่เลือกปฏิบัติเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง²⁷

เมื่อพิจารณาถึงเสรีภาพในการชุมนุม นอกจากจะมีลักษณะเช่นเดียวกันกับเสรีภาพในการแสดงออกก็ตาม ยิ่งไปกว่านั้น การชุมนุมยังมีลักษณะเฉพาะของการรวมกลุ่ม ดังนั้น การจำกัดสิทธิโดยรัฐ เช่น การออกระเบียบต่างๆ เกี่ยวกับการเข้าเป็นสมาชิกขององค์กร หรือสหภาพต่างๆ เพื่อเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมืองหรือเศรษฐกิจสามารถทำได้ หากมีเหตุผลอันสมควร เพื่อรักษาความเรียบร้อยหรือความสงบสุขของสังคม โดยที่ไม่ถึงขนาดที่เป็นการตัดสิทธิในการชุมนุมทั้งหมด²⁸ อำนาจรัฐที่อาจดำเนินการจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมนี้เรียกว่าเป็น Police Power ซึ่งเป็น

²⁵ 16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 843 (June 2014).

²⁶ 16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 845 (June 2014).

²⁷ 16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 846 (June 2014).

²⁸ 16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 975 (June 2014).

อำนาจในการจัดการของรัฐ อย่างไรก็ตาม การใช้อำนาจรัฐก็ต้องอยู่บนพื้นฐานของหลักนิติธรรม (due process) ด้วย เช่น การที่รัฐบาลบังคับให้เปิดเผยชื่อสมาชิกขององค์กรที่ทำการเคลื่อนไหวจัดการชุมนุมถือว่าเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย²⁹ ซึ่งในการใช้กฎหมายเพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในการแสดงออกและเสรีภาพในการชุมนุมเชื่อมโยงกับบทแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 14 (the Fourteenth Amendment) – Due Process โดยมีหลักการพื้นฐานว่ารัฐต้องใช้อำนาจภายใต้กระบวนการที่ถูกต้องชอบธรรมและไม่มีการเลือกปฏิบัติไม่ว่าจะเป็นในด้านชนชั้น เพศ หรือเชื้อชาติ³⁰

ในยุคปัจจุบัน การบัญญัติกฎหมายที่มีเนื้อหาจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมแอบแฝงอยู่ไม่ว่าจะโดยตั้งใจหรือไม่ก็ตาม เช่น กฎหมายป้องกันการผูกขาด กฎหมายว่าด้วยการก่อการร้าย กฎหมายอาญาว่าด้วยเรื่องการก่อความไม่สงบ กรณีล่าสุดที่รัฐบาลเสนอกฎหมายที่กระทบต่อการเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบ คือ กฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันการบุกรุก (Trespass Bill) ที่บัญญัติว่าการกระทำที่เป็นการรบกวน หรือการกระทำที่ก่อความไม่สงบแก่กิจการของรัฐบาลหรือการทำงานของเจ้าหน้าที่ ถือว่าเป็นความผิดและหน่วยสืบราชการลับ (secret service) สามารถเข้าไปตรวจสอบผู้สงสัยสัญญาณกระจายเสียงหรือแพร่ภาพสู่สาธารณะได้³¹

²⁹ NAACP v. Patterson (1958), 357 U.S. 449 องค์กรภาคประชาชนที่ชื่อ National Association for the Advancement of Colored People (NAACP) ยื่นเรื่องต่อศาลสูงสหรัฐ เนื่องจากการที่มลรัฐบังคับให้องค์กรต้องยื่นบัญชีรายชื่อผู้อยู่ในสมาคม และบันทึกต่างๆขององค์กร ซึ่งถือเป็นการละเมิดต่อสิทธิในการรวมตัวกันเป็นสมาคม

³⁰ The Fourteenth Amendment (adopted July 9, 1868) บทแก้ไขเพิ่มเติมที่ 14 นี้ เป็นหลักประกันว่าคนอเมริกันทุกคนจะได้รับการคุ้มครองภายใต้กฎหมายอย่างเท่าเทียมกันโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ ซึ่งมีการใช้ควบคู่ไปกับบทแก้ไขเพิ่มเติมที่ 15 ด้วย

³¹ Paul Samakow, “Anti-Occupy” law ends American’s right to protest”, The Washington Times, (Wednesday, August 1, 2012)

การออกกฎหมายเพื่อคุ้มครองสาธารณะจากการก่อความไม่สงบอาจเป็นการจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมได้ รวมไปถึงการให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ในการปราบปราม เมื่อการชุมนุมโดยสงบนั้นมักจะถูกละเลยการชุมนุมด้วยความรุนแรง เช่น การทำเกินกว่าเหตุของเจ้าหน้าที่ รวมถึงการใช้กฎหมายอาญาในการจับกุมผู้ชุมนุม และใช้มาตรการทางแพ่งในการเรียกร้องค่าเสียหายจากการชุมนุมซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายที่สามารถเข้ามาจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมได้

เมื่อพิจารณาจากกฎหมายที่คุ้มครองเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบจะเป็นกฎหมายหลักเพียงบทบัญญัติเดียว คือ ในบทแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 1 ซึ่งได้มีการบัญญัติไว้และเปิดโอกาสให้มีการตีความให้เข้ากับข้อเท็จจริงได้อย่างกว้างขวาง ในขณะที่กฎหมายที่เข้ามาจำกัดเสรีภาพนั้น อาจเป็นกฎหมายลำดับรองลงมา บทบาทที่สำคัญจึงอยู่ที่การตีความและการใช้กฎหมายขององค์กรรัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น ศาลยุติธรรมหรืออัยการและเจ้าหน้าที่ตำรวจ

รากฐานของอุดมการณ์เสรีนิยม กับการวางรากฐานแห่งเสรีภาพ

พื้นฐานอุดมการณ์ของเสรีภาพในการชุมนุมนี้ เริ่มต้นย้อนไปนับตั้งแต่สิทธิในการเรียกร้องสิทธิของพลเมือง ใน ค.ศ. 1215 ที่มีการเรียกร้องต่อผู้ปกครอง และบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เรียกเอกสารสำคัญนี้ว่า Magna Carta ข้อหนึ่งที่สำคัญอันเป็นบ่อเกิดแห่งแนวคิดของสิทธิและเสรีภาพในการชุมนุม คือสิทธิของสภาสามัญ ที่กษัตริย์จะต้องเรียกให้มีการประชุมสภา เพื่อหารือเรื่องราวในการบริหารราชการ และต่อมาใน ค.ศ. 1414 สิทธินี้พัฒนามาสู่สิทธิในการยื่นเรื่องความคิดเห็น ข้อซักถามเพื่อให้ผู้ปกครองต้องตอบข้อหารือต่างๆ และต่อมาใน ค.ศ. 1669 การที่สภาสามัญ

ของอังกฤษได้วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ การสืบทอดสิทธิในการมีส่วนร่วมนี้ มาสู่ในการเตรียมการและนำเสนอเรื่องราว ร้องทุกข์ และสิทธิทั้งหมดนี้ ได้บัญญัติไว้เป็น Bill of Rights 1689³² สิทธิในการเริ่มต้น ในการเสนอความคิดเห็น เรื่องราวร้องทุกข์นี้ เป็นพื้นฐานของสิทธิในการชุมนุมอย่างสงบ การรวมตัวกันเพื่อแสดงความคิดเห็น เป็นสิทธิที่สนับสนุนและเป็นการประกอบสร้างขึ้น สู่สิทธิเสรีภาพในการแสดงออก อันปรากฏเป็นบทแก้ไขเพิ่มเติมที่ 1 (the First Amendment) ของสหรัฐอเมริกาในปัจจุบัน ต่อมาสิทธิในการเสนอข้อร้องเรียนนี้ไม่จำเป็นต้องอยู่ในเรื่องที่เป็นการร้องทุกข์เท่านั้น แต่ขยายขอบเขตไปถึงสิทธิประโยชน์และการอยู่ดี กินดีของประชาชนด้วย

นอกจากพัฒนาการต้นกำเนิดของแนวคิดเสรีภาพในการชุมนุม ที่มาจาก Magna Carta และ Bill of Rights ของอังกฤษ มาสู่การบัญญัติเป็นส่วนหนึ่งของรัฐธรรมนูญสหรัฐอเมริกาแล้ว อิทธิพลของอุดมการณ์ประชาธิปไตยของบรรดาผู้ก่อตั้ง (Founding Fathers) และมีส่วนร่วมในการร่างรัฐธรรมนูญสหรัฐในช่วงร่างและรณรงค์ให้มีการให้สัตยาบันแก่รัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกา มีเอกสารสำคัญที่เขียนถึงแนวคิดและหลักการพื้นฐานในการจัดโครงสร้างรัฐและรากฐานทางอุดมการณ์ประชาธิปไตย ที่เรียกว่า Federalist Papers

กฎหมายหลักที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในการชุมนุมในสหรัฐอเมริกา คือ รัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกา หลักการพื้นฐานของเสรีภาพในการชุมนุม และการแสดงความคิดเห็นถือเป็นสิทธิในทางการเมือง ที่จะเป็นหลักประกันว่าการใช้อำนาจอรัฐจะเป็นไปด้วยความยุติธรรม ตามเจตนารมณ์ของผู้ร่างรัฐธรรมนูญ (Founder) Thomas Jefferson ได้เขียนไว้ในหลักประกันสิทธิ

³² Carl Stephenson & Frank Marcham, Sources of English Constitutional History (New York: Harper & Brothers, 1937) p. 125.

และเสรีภาพของประชาชนภายใต้รัฐธรรมนูญสหรัฐอเมริกา ซึ่งความเป็นมาของการสร้างความเป็นรัฐบนพื้นฐานของสิทธิและเสรีภาพที่สัมพันธ์อย่างลึกซึ้งกับจิตวิญญาณประชาชาติและประวัติศาสตร์ ที่ถือเป็นรากฐานสำคัญของอุดมคติของประชาชนและระบบกฎหมายของสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสดงถึงความเป็นเสรีชนในคำประกาศอิสรภาพของสหรัฐอเมริกา³³

ท่าทีของการใช้กฎหมายต่อการชุมนุมประเภทต่างๆ

การศึกษาถึงรูปแบบและลักษณะของการชุมนุมจะจัดกลุ่มการชุมนุมออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) แรงงาน และการจ้างงาน 2) สิทธิเสมอภาคระหว่างสีผิว 3) ความเสมอภาคทางเพศและ 4) สิทธิของส่วนรวม เช่น การต่อต้านนโยบายของรัฐ การต่อต้านสงคราม การต่อต้านโลกาภิวัตน์ และการชุมนุมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

1) การชุมนุมเรียกร้องในเรื่องเกี่ยวกับแรงงาน และการจ้างงาน

การชุมนุมเรียกร้องในเรื่องเกี่ยวกับแรงงาน มีข้อสังเกตว่าเป็นการเรียกร้องที่ปะทะกันระหว่างชนชั้น คือผู้ใช้แรงงาน และผู้ประกอบการ หรือนายจ้าง ซึ่งการที่รัฐจะจัดการอย่างไรกับการชุมนุมเรียกร้องนี้จึงเป็นภาพสะท้อนของสองปัจจัยคือ ปัจจัยแรกเป็นแนวคิดเกี่ยวกับอุดมการณ์ของรัฐ ในทางเศรษฐศาสตร์การเมืองว่าจะเข้ามาแทรกแซงสิทธิของผู้ประกอบการ

³³ ดังความตอนหนึ่งในคำประกาศอิสรภาพของสหรัฐอเมริกา “...คนทุกคนถูกสร้างขึ้นมาอย่างเท่าเทียมกัน ว่าทุกคนได้รับสิทธิทั้งหลายจากพระผู้สร้าง (พระเจ้า) อันเป็นสิทธิที่ไม่อาจพรากไปได้ อันได้แก่ สิทธิในชีวิต อิสราภาพ และสิทธิในการแสวงหาความสุข และเพื่อรักษาสิทธิเหล่านั้นรัฐบาลนั้นจะมาจากการจัดตั้งจากประชาชน โดยใช้อำนาจปกครองภายใต้ความยินยอมของปวงชน...” แปลความจาก The Declaration of Independence: A Transcription, IN CONGRESS, July 4, 1776.

และคุ้มครองแรงงานด้านรัฐสวัสดิการมาน้อยเพียงใด เนื่องจากการประกอบกิจการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงงานอุตสาหกรรม การจัดการความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างเป็นความสัมพันธ์ด้านสัญญาการจ้างงาน ซึ่งโดยหลักการแล้ว ผู้ใช้แรงงานสามารถเลือกที่จะไม่ทำงานกับนายจ้างที่สวัสดิการในโรงงานไม่ดี แต่ในความเป็นจริง สัญญาระหว่างเอกชนไม่เปิดโอกาสให้ลูกจ้างเลือก หรือมีอำนาจต่อรองได้ โดยเฉพาะยุคแรกที่ไม่มีความหมายคุ้มครองแรงงานและการรวมตัวกันเป็นสหภาพแรงงานยังไม่เป็นที่ยอมรับ

ปัจจัยที่สองคือ สภาวะทางเศรษฐกิจที่กำลังตกต่ำ ผู้ใช้แรงงานจำเป็นต้องเลือกทำงานในโรงงานที่ถึงแม้ว่าจะมีสภาพในการทำงานที่ไม่ดีแต่ยังดีกว่าการตกงาน ในขณะที่รัฐเองก็ต้องอาศัยการกระตุ้นการผลิตและการจ้างงานของโรงงาน

จากระยะเวลาและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป นโยบายและพัฒนาการทางหลักกฎหมายเข้ามาอุดช่องว่างทั้งสองปัจจัยดังกล่าว ทำให้หน้าที่ของรัฐต่อการจัดการกับการชุมนุมเรียกร้องทางด้านแรงงานเปลี่ยนไป รวมถึงลักษณะของการชุมนุมเรียกร้องก็เปลี่ยนไปด้วย เช่น เมื่อมีการออกกฎหมายเพื่อคุ้มครองแรงงาน การเข้ามาแทรกแซงของรัฐในการประกอบธุรกิจที่ผูกขาด และความสัมพันธ์ทางการเมืองระหว่างรัฐกับทุน และรัฐกับผู้ใช้แรงงาน บรรยากาศทางการเมืองที่เมื่อเปลี่ยนนโยบายของผู้นำรัฐบาล หน้าที่ของการจัดการก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย ดังตัวอย่างของกรณีศาลบังคับใช้กฎหมายในการคุ้มครอง หรือจำกัดเสรีภาพในการชุมนุม

ในยุคแรกของการเคลื่อนไหวทางด้านแรงงาน ช่วงก่อนหน้าทศวรรษ 1900 มีการชุมนุมเรียกร้องของกรรมกรและชาวนามาเป็นระยะ โดยเฉพาะในช่วงที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจ³⁴ ในช่วงก่อนหน้านั้นการนัดหยุดงาน (strike) อาจถูกฟ้องคดีหรือถูกปรับได้ แต่ไม่ถึงขนาดว่ามีกฎหมายกำหนดห้ามหรือ

บัญญัติอย่างชัดเจนว่าผิดกฎหมาย³⁵ แต่ว่าการเรียกร้องขึ้นค่าแรงมักจะถูกมองว่าเป็นการสมคบกันเพื่อเรียกร้องขึ้นค่าแรง (conspiracy to raise wages) และการมือคดกับสหภาพแรงงานเสมือนว่าเป็นอาชญากรรม การรวมตัวกันของสหภาพแรงงานยุคแรกของสหรัฐอเมริกาคือ Knights of Labor ซึ่งจัดตั้งขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1869 และมีการนัดหยุดงานใน ค.ศ. 1886 ที่นับได้ว่าเป็นการนัดหยุดงานที่ประสบความสำเร็จในด้านการระดมจัดตั้งกลุ่ม โดยการจัดการนัดหยุดงาน ทั้งหมด 1,400 แห่ง โดยการเข้าร่วมจากคนงานทั้งหมด 600,000 คน จากทั้งคนงานการรถไฟ คนงานเหมืองแร่ และองค์กรร่วมหลากหลายกระจายไปทั่วทั้งประเทศ ชื่อเรียกร้องของการนัดหยุดงานในครั้งนี้คือ การจำกัดชั่วโมงการทำงานเป็น 8 ชั่วโมงต่อวัน แต่การนำของ Knights of Labor ก็ต้องล้มเหลวเนื่องจากการพยายามจะรวบรวมมากเกินไปทำให้ไม่สามารถจัดการได้³⁶ การชุมนุมประท้วงของกลุ่มที่โรงงาน McCormick จากแนวร่วมที่รวมเข้ามาอยู่ใน Knights of Labor เมื่อตำรวจพยายามสลายการชุมนุมโดยสงบ เกิดระเบิดขึ้น มีตำรวจเสียชีวิต 7 คน และผู้บาดเจ็บจำนวนมาก จากเหตุการณ์ดังกล่าว Knights of Labor ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนัก และถูกมองว่าเป็นพวกอนาธิปไตย

³⁴ Frances Fox Piven & Richard A. Cloward, *Poor People's Movements: Why They Succeed, How They Fail*, (New York: Pantheon, 1977).

³⁵ ในปี 1677 คนขับรถ 12 คน ถูกปรับเนื่องจากการเข้าร่วมกันนัดหยุดงาน ใน New York City รวมถึงในยุคอาณานิคม การเรียกร้องด้านแรงงานมีอยู่ประปรายและชั่วคราวครั้งชั่วคราวเท่านั้น ไม่มีการเจรจาต่อรองมีคดีเกิดขึ้นว่าคนงาน ช่างไม้ถูกฟ้องเป็นคดีอาญาเนื่องมาจากการนัดหยุดงาน เหตุเกิดที่ Savannah, Georgia ใน ค.ศ. 1746: อ้างอิงใน Common ii-iii ในยุคก่อนหน้าทศวรรษ 1900 มีคดีที่ตัดสินว่าการเรียกร้องขึ้นค่าแรงถือเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย เช่น *Commonwealth v. Pullis* 1806 แต่หลังจากรัฐนั้นมีคดีเกี่ยวกับสหภาพแรงงาน *Commonwealth v. Hunt*, 45 Mass. 111 (1842) เป็นคดีที่รับรองว่าการรวมตัวกันเป็นสหภาพเป็นสิ่งที่จะทำได้

³⁶ William C. Birdsall, "The Problem of Structure in the Knights of Labor". *Industrial and Labor Relations Review* 6 (4) (July 1953): 532-546.

(anarchists) สมาชิกของ Knights of Labor สลายตัวแล้ว เปลี่ยนไปอยู่ในกลุ่มเคลื่อนไหวที่ลดระดับความรุนแรงลงและเป็นกลุ่มที่ได้รับความนิยมมากขึ้น เช่น กลุ่ม Railroad Brotherhoods และ American Federation of Labor Unions ³⁷

ในช่วง ค.ศ. 1890-1920 ยุค Progressive era ที่มีระบบการผลิตอุตสาหกรรมเฟื่องฟู เกิดโรงงานอุตสาหกรรมหนัก ระบบรถไฟ ขนส่งข้ามประเทศ กลุ่มคนชั้นกลางพัฒนาธุรกิจเอกชนและความเคลื่อนไหวทางการเมืองของชาวนาและกรรมกรใน Midwest และภาคตะวันตกของประเทศ ต้องการให้รัฐบาลออกกฎหมายในทางเศรษฐกิจเพื่อเป็นหลักประกันให้เกิดการประกอบกิจการและธุรกิจที่แข่งขันเสรี ประธานาธิบดี Roosevelt ต่อมา ประธานาธิบดี Wilson มีการออกกฎหมาย Interstate Commerce Act 1887 เพื่อควบคุมการรถไฟ และออกกฎหมาย Sherman Antitrust Act 1890 ³⁸ เพื่อห้ามไม่ให้เกิดการควบคุมตลาดภายใต้อุตสาหกรรมอย่างหนึ่งแต่เพียงอย่างเดียว

ยุคแรกของคดียุติเกี่ยวกับการชุมนุมด้านแรงงานมักเป็นคดีที่ศาลมีแนวโน้มในการจัดการกับผู้ชุมนุมอย่างเข้มงวด และมีแนวโน้มที่จะปกป้องฝ่ายนายจ้างมากกว่าผู้ชุมนุม เช่น กรณีแรกใน ค.ศ. 1894 มีการนัดหยุดงานครั้งใหญ่เรียกว่า Pullman Strike ตามชื่อของบริษัท Pullman Palace Car Company เมือง Chicago, รัฐ Illinois ที่ลดค่าแรงของพนักงานในบริษัท คนงานซึ่งไม่พอใจเข้าร่วมกับ the American Railway Union (ARU) นัดหยุด

³⁷ Glen A. Gildemeister, "The Founding of the American Federation of Labor," *Labor History*, 22 (2), (Spring 1981): 262-70.

³⁸ กฎหมายนี้เป็นพื้นฐานให้กับหลักการป้องกันการผูกขาดมาจนถึงปัจจุบัน มีบทบัญญัติในการบังคับให้แตกบริษัทไม่ให้มีขนาดใหญ่จนเกินไป อันจะนำมาซึ่งการผูกขาด เช่นในกรณีของ Standard Oil

งานและคว่ำบาตรรถของบริษัททั้งหมดที่ใช้ในการรถไฟใน ค.ศ. 1894 คนงานทั้งหมด 125,000 คน ที่ทำงานในสถานีรถไฟทั้งหมด 29 แห่งต่างผลงานจากการดำเนินงานของบริษัท Pullman รัฐบาลพยายามจัดการกับการคว่ำบาตรของคนงาน โดยการขอคำสั่งศาลในการห้ามผู้นำคนงานสนับสนุนการคว่ำบาตรในทุกกรณี³⁹ โดยอาศัยอำนาจจากกฎหมาย Sherman Anti-Trust Act ผู้นำคนงานเพิกเฉยต่อคำสั่งศาลดังกล่าว กองทหารของรัฐบาลกลางเข้ามาจัดการสลายการนัดหยุดงานนั้น โดยใช้กำลังทหาร 2,000 นายเข้าสลายการนัดหยุดงาน มีคนงานเสียชีวิต 13 คน บาดเจ็บ 57 คน มูลค่าความเสียหายในทรัพย์สินประมาณ 340,000 เหรียญสหรัฐ ผู้นำคนงานถูกจำคุก 6 เดือน ข้อหาฝ่าฝืนคำสั่งศาล และ ARU สลายตัวไป⁴⁰

ความเคลื่อนไหวทางด้านแรงงาน และการชุมนุมยังคงมีอย่างต่อเนื่องหลังจากนั้น และท่าทีของรัฐและการใช้กฎหมายของศาลยังคงตั้งอยู่บนการสนับสนุนผู้ประกอบการ และมองว่าการเรียกร้องของผู้ใช้แรงงานเป็นการก่อความวุ่นวาย ก่อความการทำงาน เช่น ในคดี Danbury Hatters' Case 1902 เหตุการณ์ที่ส่งผลต่อการรวมตัวกันชุมนุมประท้วงของคนงาน ใน ค.ศ. 1902 Hatters' Union เป็นสหภาพที่เรียกร้องให้มีการคว่ำบาตรการซื้อหมวกซึ่งเป็นสินค้าจากโรงงานที่ไม่มีสหภาพคนงาน ใน Connecticut เจ้าของโรงงานคือ Dietrich Loewe ยื่นฟ้องต่อศาลว่าการกระทำความผิดเป็นความผิดในการรวมตัวกันขัดขวางและละเมิดต่อสิทธิในการค้าตามกฎหมาย Sherman Antitrust Act ใน ค.ศ. 1908 ศาลสูงสหรัฐอเมริกาตัดสินคดี Loewe v. Lawlor⁴¹ หรือที่เรียกว่ากรณี Danbury Hatters' Case ศาลตัดสินว่า

³⁹ ศาลสูงมีคำสั่งในคดี In re Debs 1895 ไปในทางสนับสนุนคำสั่งศาลในกรณี Pullman Strike ว่ารัฐบาลมีอำนาจในการออกกฎและคำสั่งในการควบคุม จัดการการพาณิชย์ระหว่างมลรัฐ (inter-state commerce)

⁴⁰ Harvey Wish, "The Pullman Strike: A Study in Industrial Warfare," Journal of the Illinois State Historical Society 32(3) (1939): 288-312.

สหภาพต้องอยู่ภายใต้คำสั่งของศาลตามกฎหมายดังกล่าวและต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการเรียกร้องให้คว่ำบาตร การตัดสินใจดังกล่าวก่อปัญหาต่อการรวมตัวและการเคลื่อนไหวของสหภาพคนงานเป็นอย่างมาก

หลังจากนั้น สหรัฐอเมริกาเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจใน ค.ศ. 1929 ธุรกิจผู้ประกอบการต้องเสี่ยงกับการบริหารกิจการอย่างมากจำเป็นต้องลดเงินเดือนลูกจ้าง จำนวนคนว่างงานเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 25 ถึงแม้ว่าสหภาพแรงงานจะไม่ได้มีการเคลื่อนไหวใดๆ แต่ประชาชนผู้ว่างงานกลับมีการรวมตัวกันอย่างอัตโนมัติ โดยมีการเดินขบวนในเมืองอุตสาหกรรมใหญ่ๆ เช่น New York, Detroit, San Francisco, และ Washington D.C. ใน ค.ศ. 1930

ค.ศ. 1932 รัฐสภาออกกฎหมาย The Norris-La Guardia Act เมื่อ 23 มีนาคม ค.ศ. 1932 ในสมัยของประธานาธิบดี Herbert Hoover ซึ่งเป็นผลจากความพยายามผลักดันจากกลุ่มสหภาพแรงงาน American Federation of Labor ที่เจรจาต่อรองเป็นเวลามากกว่า 5 ปี กฎหมายฉบับนี้เรียกสั้นๆ ว่า Anti-Injunction Bill เนื่องจากมีเป้าหมายเพื่อคุ้มครองการเคลื่อนไหวของสหภาพแรงงานจากคำสั่งระงับหรือห้ามการชุมนุมเคลื่อนไหวในระหว่างที่มีความขัดแย้งทางด้านแรงงาน แม้ว่ากฎหมายฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับต่อศาลของรัฐบาลกลางสหรัฐอเมริกาเท่านั้น แต่กลุ่มแรงงานก็มีการผลักดันให้แต่ละมลรัฐออกกฎหมายภายในของตนเองเพื่อรับเอาหลักการนี้ไปใช้

ประธานาธิบดี Roosevelt เสนอรัฐสภาเพื่อออกกฎหมาย National Industrial Recovery Act (NIRA) 1933 ส่วนหนึ่งเป็นการคุ้มครองสิทธิของลูกจ้างในการรวมตัวกันเป็นสหภาพ และกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ ชั่วโมงการ

⁴¹ Loewe v. Lawlor, (1908) 208 U.S. 274; (1915) 235 U.S. 522

ทำงาน แม้ว่า NIRA จะถูกศาลสูงชี้ว่ากฎหมายนี้ขัดต่อรัฐธรรมนูญ แต่การตรวจกฎหมายดังกล่าวก็กระตุ้นให้แรงงานตื่นตัวในการเรียกร้องสิทธิของผู้ใช้แรงงาน

เหตุการณ์สำคัญของการชุมนุมเรียกร้องของผู้ใช้แรงงาน ได้รับการตอบโต้อย่างรุนแรงจากรัฐ ต่อการชุมนุมเรียกร้องที่ตอนแรกเริ่มต้นขึ้นด้วยความสงบ เป็นในกรณีของ Ford Hunger March 1932 การเคลื่อนไหวของกลุ่มผู้ตกงานจากอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ เดินทางมาจากเมือง Detroit สู่มือง Dearborn ในรัฐ Michigan เมื่อวันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 1932 การเดินทางดังกล่าว ตำรวจและหน่วยรักษาความปลอดภัยของบริษัท Ford Motor Company ยิงลูกจ้ำงที่รวมเดินทางเสียชีวิต 4 คน บาดเจ็บกว่า 60 คน ต่อมา มีผู้บาดเจ็บจากเหตุการณ์ดังกล่าวเสียชีวิตอีก 5 คน ในการชุมนุม Frank Murphy นายกเทศมนตรีเมือง Detroit ตัดสินใจให้มีการเดินทางได้แม้ว่าจะไม่ได้มีการอนุญาตอย่างเป็นทางการ เมื่อมีการเริ่มเดินทาง ผู้นำการชุมนุมซึ่งเป็นสมาชิกของพรรคคอมมิวนิสต์ขึ้นกล่าวปราศรัยเรียกร้อง 14 ข้อ ให้ Henry Ford จ้างผู้ตกงาน, ให้สวัสดิการด้านสุขภาพแก่คนงาน, ยกเลิกการสอดแนมและการจ้างหน่วยรักษาความปลอดภัย และให้สิทธิในการรวมตัวเป็นสหภาพ การเดินทางเป็นไปด้วยความสงบจนกระทั่งเดินทางไปถึงเมือง Dearborn ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจตัดสินใจยิงแก๊สน้ำตาและเริ่มทุบตีกลุ่มผู้เดินทางด้วยกระบอง กลุ่มผู้เดินทางตอบโต้ด้วยการปาก้อนหินใส่ตำรวจ ตำรวจและหัวหน้าหน่วยรักษาความปลอดภัยของบริษัท Ford เริ่มยิงผู้ชุมนุมด้วยปืนพก เมื่อสถานการณ์รุนแรงขึ้นมีการใช้ปืนกลในการยิงใส่กลุ่มผู้ชุมนุม⁴²

⁴² Maurice Sugar, *The Ford Hunger March*. Ann Fagan Ginger, ed (Berkeley, CA: Meiklejohn Civil Liberties Institute, 1980).

สื่อหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบางฉบับรายงานข่าวว่ามีการยิงใส่กลุ่มผู้ชุมนุม โดยคอมมิวนิสต์ที่ซ่อนอยู่ด้านหลังของตำรวจ คดีนี้มีการตัดสินโดยลูกขุนซึ่งลงความเห็นว่าการกระทำโดยชอบแล้ว การที่ตำรวจเริ่มใช้แก๊สน้ำตาในการสลายการชุมนุมถือเป็นการเริ่มสลายการชุมนุมสมควรแล้ว ต่อมาเมื่อมีการยิงกันเกิดขึ้น เพื่อป้องกันการคุกคามในชีวิตและทรัพย์สินจากอันตรายที่ใกล้จะถึง

หลังจากความรุนแรงที่เกิดขึ้นต่อผู้ชุมนุม ทำให้สังคมอเมริกันเริ่มเห็นถึงความไม่เป็นธรรมต่อการตอบโต้ต่อผู้ใช้แรงงาน และการเรียกร้อง ทิศทางของการใช้กฎหมายต่อการเรียกร้องด้านแรงงานเริ่มเปลี่ยนไปในคดี *Hague v. Committee for Industrial Organization* 1939⁴³ เป็นกรณีเกี่ยวกับกลุ่มแรงงานในนาม *Congress of Industrial Organizations (CIO)* ซึ่งเป็นสหภาพแรงงานในของภาคอุตสาหกรรม ทำการชุมนุมประท้วงในช่วงเศรษฐกิจถดถอย ในมลรัฐ New Jersey นายกเทศมนตรี Frank Hague ประกาศใช้เทศบัญญัติเพื่อห้ามการประชุมของกลุ่มแรงงานในสถานที่สาธารณะ และห้ามการเผยแพร่ข้อมูลของกลุ่ม CIO ศาลชั้นต้นตัดสินคุ้มครองการประชุมของกลุ่ม CIO นายกเทศมนตรี Frank Hague อุทธรณ์ต่อศาลสูง ศาลสูงสหรัฐอเมริกามีคำพิพากษาว่าเทศบัญญัติที่นายกเทศมนตรีที่สั่งห้ามการชุมนุมของกลุ่มจ้างในที่สาธารณะ ถือเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบ เนื่องจากขัดต่อเสรีภาพในการชุมนุมและคดีต่อมาก็มีการตัดสินไปในทางเดียวกัน เช่น ในคดี *Thornhill v. Alabama* 1940⁴⁴

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 มีการออกกฎหมาย Taft-Hartley Act of 1947⁴⁵ ที่จำกัดการดำเนินการของสหภาพแรงงาน เพื่อเป็นการตอบโต้การนัด

⁴³ *Hague v. Committee for Industrial Organization*, (1939)307 U.S. 496

⁴⁴ *Thornhill v. Alabama*, (1940)310 U.S. 88

⁴⁵ Labor Management Relations Act of 1947 29 U.S.C. § 401-531.

หยุดงานในช่วงสงครามของกลุ่มคนงานในเมืองแร่และกลุ่มคนงานในอุตสาหกรรมเหล็ก รถยนต์และอุตสาหกรรมหนักอื่นๆ ซึ่งรัฐมองว่าก่อให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก ผู้เสนอกฎหมายนี้คือ วุฒิสมาชิก Robert Taft และสมาชิกสภาผู้แทน Fred Hartley จากพรรครีพับลิกัน ที่ชนะการ veto จากประธานาธิบดี Truman ที่เรียกกฎหมายฉบับนี้ว่า “Slave-Labor Bill” นอกจากนี้ในภาวะสงครามเย็น การเคลื่อนไหวของกลุ่มแรงงานที่มักจะมีการแทรกซึมของกลุ่มซ้ายที่นิยมคอมมิวนิสต์อยู่บ้าง แต่การดำเนินงานส่วนใหญ่ของสหภาพแรงงานพยายามระงับในเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อรัฐมีนโยบายที่เข้มงวดขึ้นเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ และการให้ข้อมูลทางราชการ

ช่วงหลังทศวรรษ 1960 การเติบโตของแรงงานในภาคการเกษตรมีมากขึ้นโดยเฉพาะทางตะวันตกของประเทศและการเกิดขึ้นของแรงงาน Hispanic มีการตั้ง United Farm Workers ใน California นอกจากนี้การเคลื่อนไหวของสหภาพแรงงานของภาคเอกชนลดบทบาทลง ในขณะที่แรงงานในภาครัฐเพิ่มมากขึ้น เช่น สหภาพครู American Federation of Teachers (AFT) โดยเฉพาะในช่วงที่ผ่านมาเกิดวิกฤตงบประมาณของรัฐทำให้สถานะทางการเงินของรัฐกระทบต่อการจ้างงานในภาครัฐมากขึ้น และอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการเคลื่อนไหวทางด้านผู้ใช้แรงงาน คือ การเข้าร่วมใน NAFTA ทำให้ปัญหาการอพยพเข้าของแรงงานจาก Mexico มีมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การชุมนุมประท้วงทางด้านแรงงานและการจ้างงานมีแนวโน้มลดลงเมื่อเทียบกับด้านความเสมอภาคทางเพศและการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเชื้อชาติและสีผิว ความต้องการของกลุ่มแรงงานในยุคแรกๆ ได้บัญญัติรับรองโดยกฎหมาย เช่น ค่าจ้างขั้นต่ำ ชั่วโมงการทำงานและสวัสดิการ ค่าชดเชย ที่น่าสังเกตคืออัตราคนว่างงานซึ่งอาจมีอยู่ในช่วงภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ แต่การชุมนุมเพื่อเรียกร้องมีไม่มากนักเมื่อเทียบกับในอดีต

2) การชุมนุมเรียกร้องสิทธิเสมอภาคระหว่างสีผิว

การเรียกร้องสิทธิเสมอภาคระหว่างสีผิว โดยพื้นฐานจะเป็นการกระทบต่อพื้นฐานทางวัฒนธรรมของแต่ละพื้นที่ จากการมีคนผิวสีที่เป็นทาสก่อนนั้นจะมีการเลิกทาสแล้วนำมาสู่สงครามกลางเมืองของสหรัฐอเมริกา โดยพื้นที่ทางตอนเหนือของประเทศเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมและมีความต้องการให้เลิกทาส ส่วนพื้นที่รัฐทางใต้เป็นพื้นที่ซึ่งต้องการให้มีทาสและยังมีทัศนคติต่อคนผิวสีที่ยากจะเปลี่ยนแปลงได้ แม้หลังจากการเลิกทาสและสังคมผ่านจากยุคฟื้นฟู (Reconstruction) มาแล้วก็ตาม การต่อสู้เรียกร้องสิทธิเสมอภาคจากพื้นฐานความแตกต่างทางสีผิวยังคงมีอยู่ โดยเริ่มมีการเรียกร้องที่ชัดเจนมากขึ้นในช่วงทศวรรษที่ 1950s เป็นต้นมา เนื่องจากก่อนหน้านี้ คนผิวสีถูกกดขี่จนไม่อาจลุกขึ้นมาเรียกร้องอย่างใดๆ ได้ หลังจากการฟื้นฟู การปรับทัศนคติถึงความเสมอภาคเท่าเทียมกัน การเริ่มลุกขึ้นเรียกร้องจึงเริ่มขึ้น

ก่อนหน้านี้ ค.ศ. 1955 การกดขี่และเหยียดผิวในสหรัฐอเมริกามีความรุนแรงมาก แม้มีการยกเลิกการมีทาสแล้วแต่ในสังคมยังมีการใช้ความรุนแรงในการจัดการกับคนผิวดำที่ลุกขึ้นมา โดยมีศาลเตี้ยจัดการกับคนผิวดำที่ถูกกล่าวหาว่าละเมิดกฎหมายทางสังคม เช่น ขโมยของหรือล่วงเกินผู้หญิงผิวขาวก็จะมี mob คนผิวขาวจัดการลงโทษโดยการแขวนคอคนผิวดำ เรียกการกระทำเช่นนี้ว่า lynching law ยุคนี้เรียกว่า Jim Crow era ดังนั้น คนผิวดำจึงตกอยู่ภายใต้ความกลัว⁴⁶ การชุมนุมเรียกร้องจึงแทบเป็นไปไม่ได้เลย ใน ค.ศ. 1865 มีการก่อตั้ง the Ku Klux Klan เป็นกลุ่มของ white supremacy ที่เชื่อว่าคนผิวขาวนั้นเหนือกว่าคนผิวสี ใน ค.ศ. 1896 ศาลสูงสุดตัดสินคดี Plessy v. Ferguson ทำให้การเลือกปฏิบัติกับคนผิวสีโดยกฎหมายการเคลื่อนไหวกของคนผิวดำเริ่มก่อตัวขึ้นเป็นรูปร่างจากการก่อตั้งองค์กร

⁴⁶ John Dittmer, *Local People: The Struggle for Civil Rights in Mississippi* (Chicago: University of Illinois Press, 1995).

National Association for the Advancement of Colored People (NAACP)
⁴⁷ เริ่มจากการส่งเสริมให้คนผิวดำเรียนกฎหมาย มีการต่อสู้กันทางกฎหมาย
ต่อมา จนกระทั่งสามารถต่อสู้ในคดี Brown v. Board of Education ในค.ศ.
1954

กรณีแรกที่มีการเคลื่อนไหวเรียกร้อง นับตั้งแต่ช่องทางกฎหมายเปิด
ออกหลังคดี Brown v. Board of Education คือกรณีการชุมนุมที่ Little Rock
การเคลื่อนไหวชุมนุมที่เกี่ยวข้องกับสิทธิความเสมอภาคในสีผิว ในโรงเรียน
เมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. 1957 นักเรียนแอฟริกันอเมริกันสอบเข้าเรียน
ในโรงเรียน Little Rock Central High School ที่รัฐ Arkansas ปรากฏว่า
ผู้ว่าการรัฐขอให้หน่วยรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ National Guard
เข้ามากันไม่ให้นักเรียนทั้ง 9 คนเข้าเรียน มีการชุมนุมของคนผิวขาวด้วยความ
ไม่พอใจ และต่อต้านการเข้าเรียนรวมกันของเด็กแอฟริกันอเมริกันในโรงเรียน
ที่เป็นของคนผิวขาว NAACPเรียกร้องให้ประธานาธิบดี Eisenhower
แทรกแซงการต่อต้านของผู้ว่าการรัฐที่ไม่ยอมปฏิบัติตามคำพิพากษาของ
ศาลสูงที่ต้องไม่แบ่งแยกสีผิวในโรงเรียน ประธานาธิบดี Eisenhower จำใจ
ต้องส่ง National Guard เพื่อคุ้มกันนักเรียนทั้ง 9 คนเข้าเรียน ป้องกันจาก
การคุกคามของ mob คนผิวขาวที่ชุมนุมประท้วงอยู่นอกโรงเรียน ทำที่สุด
เมื่อสิ้นปีการศึกษา โรงเรียนได้ปิดตัวเองโดยไม่ยอมรวมนักเรียนผิวสีเข้ามา
ในโรงเรียน ⁴⁸

การเคลื่อนไหวต่อมา ใน ค.ศ. 1955 เริ่มจากการที่ Rosa Park ถูกจับ
เนื่องจากไม่ยอมลุกให้ที่นั่งแก่ผู้ชายผิวขาวบนรถโดยสาร ทำให้เกิดการ

⁴⁷ Carol Anderson, *Eyes off the Prize: The United Nations and the African American Struggle for Human Rights, 1944-1955* (New York: Cambridge, 2003).

⁴⁸ Juan Williams, *Eyes on the Prize: American's Civil Rights Years 1954-1965* (New York: Penguin Books, 2002), pp.91 - 103.

เคลื่อนไหวเรียกร้องให้รถโดยสารไม่มีการแบ่งแยกสีผิว Montgomery Bus Boycott 1956 ต่อมาใน ค.ศ. 1960 มีการรณรงค์เพื่อยกเลิกการแบ่งแยกสีผิวในร้านอาหาร โดยการริเริ่มของ Student Nonviolent Coordinating Committee (SNCC) เป็นการเคลื่อนไหวโดยไม่ใช้ความรุนแรง มีการรณรงค์ที่เรียกว่า Student Sit-In และในปีต่อมา ค.ศ. 1961 กลุ่มของนักศึกษาเริ่มโดยการท้าทายการแบ่งแยกสีผิวในรถโดยสารสาธารณะระหว่างมลรัฐต่างๆ โดยกลุ่มนักศึกษาเรียกว่า Congress of Racial Equality (CORE) ร่วมกับ SNCC จัดกลุ่มอาสาสมัครกว่าพันคนทั้งผิวขาวและผิวดำเดินทางร่วมกันจากรัฐตอนเหนือมาถึงทางใต้เพื่อเรียกร้องให้มีการบังคับใช้กฎหมายตามคำพิพากษาของศาลสูง การรณรงค์นี้ถูกเรียกว่า Freedom Riders

ข้อสังเกตจากการชุมนุมเรียกร้องความเสมอภาคและขจัดการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากสีผิวนั้น จะเป็นการต่อสู้กับอคติทางการเมืองเหยียดผิวของคนผิวขาวที่อยู่ทางมลรัฐทางใต้ของสหรัฐอเมริกา ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการตอบโต้ของเจ้าหน้าที่ของมลรัฐทางใต้ ซึ่งเป็นพวกเหยียดผิว กับการเข้ามาแทรกแซงของรัฐบาลกลางที่ต้องการคุ้มครองเสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล นอกจากนี้ยังมีข้อสังเกตด้วยว่ารัฐบาลของพรรครีพับลิกัน เช่น ประธานาธิบดี Eisenhower ที่จำใจต้องรักษาท่าทีของรัฐบาลกลางด้วยการส่งกองกำลัง National Guard ท่าที่ต่างจากพรรคเดโมแครตที่ฐานเสียงอยู่กับคนยากจน และต้องการจะขยายฐานเสียงมายังมลรัฐทางใต้ จึงต้องมโนนโยบายในการส่งเสริมความเสมอภาคที่มีผลทางการเมืองปฏิบัติอย่างชัดเจนมากกว่าสังเกตได้จากท่าทีของรัฐบาลต่อการจัดการการชุมนุมเรียกร้องในกรณีของ James Meredith นักศึกษาแอฟริกันอเมริกันที่จะเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย⁴⁹ แต่ผู้ว่าการรัฐ Ross Barnett ไม่ยอมและประกาศแบ่งแยกสีผิวในรัฐ Mississippi ศาลฎีกาที่ 5 (Fifth U.S. Circuit Court of Ap-

⁴⁹ Ibid, p.214.

peals) มีคำสั่งปรับผู้ว่าการรัฐวันละ 10,000 เหรียญสหรัฐ ในฐานะที่ไม่ยอมรับ Meredith เข้าลงทะเบียนเรียน ต่อมาในวันที่ 30 กันยายน ค.ศ. 1962 อัยการสูงสุด Robert Kennedy ส่งกองกำลังทหารส่วนกลาง U.S. Marshals คุ่มครอง Meredith ให้เข้าไปในมหาวิทยาลัย ผู้ชนผิวขาวชุมนุมประท้วง และขว้างปาอาหารที่คุ่มกัน มีผู้เสียชีวิต 2 คน ในจำนวนนั้นมีผู้สื่อข่าวฝรั่งเศส รวมอยู่ด้วย ทหารถูกยิงบาดเจ็บ 28 คน ผู้บาดเจ็บอื่นๆ อีก 160 คน ประธานาธิบดี Kennedy มีคำสั่งบังคับให้ผู้ว่าการรัฐดำเนินการเพื่อยุติการ ก่อจลาจลนี้

การเคลื่อนไหวของกลุ่มผู้ชุมนุมเพื่อความเสมอภาคด้านสีผิวนี้ มีการเคลื่อนไหวที่ต่อเนื่องและมีผู้นำที่มีพลังโน้มน้าวมวลชนสูง เช่น กรณี การเคลื่อนไหวที่ Birmingham ค.ศ. 1963 ภายใต้การนำของ Southern Christian Leadership Conference (SCLC) การรณรงค์ให้ยกเลิกการแบ่ง แยกสีผิวในร้านอาหาร โบสถ์ รวมถึงสถานที่สาธารณะต่างๆ การชุมนุมถูกสั่ง ห้ามโดยคำสั่งศาล ผู้ชุมนุมตั้งใจจะใช้วิธีการคัดค้านคำสั่งนี้โดยการชุมนุม ในวันที่ 12 เมษายน ค.ศ. 1963 และในที่สุดผู้ชุมนุมจำนวนมากถูกจับ รวมถึง Martin Luther King, Jr. ด้วย⁵⁰ ในวันที่ 2 พฤษภาคม ค.ศ. 1963 หลังจากที่ King ได้รับการปล่อยตัว การรณรงค์เดินขบวนเพื่อต่อต้านคำสั่ง ศาลได้เกิดขึ้นอีกโดยผู้ชุมนุมกว่า 600 คน รวมถึงเด็กนักเรียนกว่า 1,000 คน ที่ฝึกซ้อมการชุมนุมแบบอหิงสา nonviolence เข้าร่วมการเดินขบวนจาก โบสถ์ไปจนถึง City Hall ผู้เดินขบวนทั้งหมดถูกจับ วันรุ่งขึ้น มีการรวมตัวและ เดินขบวนอีก ผู้ว่าการรัฐ Eugene “Bull” Connor ใช้สุนัขตำรวจและท่อฉีด น้ำสำหรับการดับเพลิงมาใช้ในการสลายการชุมนุม ภาพดังกล่าวถูกแพร่ กระจายไปแสดงถึงความรุนแรงที่ตำรวจใช้ในการสลายผู้ชน ประธานาธิบดี

⁵⁰ และเป็นที่มาของบทความที่มีชื่อเสียงเรื่อง Letter from Birmingham Jail ของ Martin Luther King

Kennedy เข้าแทรกแซงโดยเป็นคนกลางในการเจรจา ได้ข้อตกลงในการตั้ง
กรรมการขึ้นเพื่อนำไปสู่การยกเลิกการแบ่งแยกสีผิวในสถานที่สาธารณะ
ผลสืบเนื่องจากการบังคับให้มีการยกเลิกการแบ่งแยกดังกล่าว มีการ
ปาระเบิดที่ทำการของ SCLC และโบสถ์ของแอฟริกันอเมริกัน ทำให้เด็ก
4 คนเสียชีวิต

อีกรูปแบบหนึ่งของการชุมนุมคือการเดินขบวนที่กลุ่มเรียกร้อง
ความเสมอภาคด้านสีผิวได้ประสบความสำเร็จคือ การเดินขบวนที่วอชิงตัน
ที่เรียกว่า March on Washington 1963 ความเคลื่อนไหวเพื่อขจัดการ
เลือกปฏิบัติโดยการเหยียดผิวจัดการรณรงค์เพื่อสร้างความตระหนักให้แก่
สังคม⁵¹ แกนนำคือ A. Philip Randolph เริ่มมีการเดินขบวนใน ค.ศ. 1941
ที่มีเป้าหมายเพื่อขจัดการเลือกปฏิบัติในการจ้างงานในสมัยประธานาธิบดี
Roosevelt ต่อมา ค.ศ. 1963 มีการจัดให้มีการเดินขบวนอีกครั้งหนึ่งในสมัย
ประธานาธิบดี Kennedy ซึ่งในเริ่มแรกไม่เห็นด้วยกับการเดินขบวนนี้
เพราะเกรงว่าจะกระทบต่อการเสนอกฎหมายเรื่องสิทธิพลเมือง แต่เมื่อผู้จัด
ยืนยันว่าจะจัด ประธานาธิบดีจึงเห็นว่าควรจะมีการหาแนวร่วมในการรณรงค์
โดยชน Union Auto Worker (UAW) เข้าร่วมด้วย การเดินขบวนครั้งนี้นับ
ว่าประสบความสำเร็จ มีผู้เข้าร่วมสองถึงสามแสนคน มีคำปราศรัย “I Have
a Dream” ที่มีอิทธิพลต่อสำนึกของสาธารณะถึงความไม่เป็นธรรมจากการ
เหยียดผิว

การเคลื่อนไหวที่มีผลกระทบในวงกว้างอีกกรณีหนึ่งคือ Selma to
Montgomery Marches 1965 กลุ่มเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิในการเลือกตั้งของ
แอฟริกันอเมริกัน นำโดย SNCC วางแผนการเดินรณรงค์เพื่อให้คนแอฟริกัน

⁵¹ Clayborne Carson, *In Struggle: SNCC and the Black Awakening of the 1960s* (Cambridge: Harvard University Press, 1995), p. 83.

⁵² *Supra* note 50, pp.252 – 269.

อเมริกันออกมาใช้สิทธิเลือกตั้ง⁵² เริ่มจาก Selma, Alabama และไปสิ้นสุดที่ Montgomery เมืองหลวงของ Alabama ระยะทางประมาณ 87 กิโลเมตร มีผู้เข้าร่วมประมาณ 600 คน ซึ่งนายอำเภอ Selma ไม่เห็นด้วยกับการเดินขบวนนี้ หลังจากเริ่มเดินขบวนด้วยความสงบได้ไม่นาน ตำรวจและเจ้าหน้าที่ก็ใช้ตำรวจขี่ม้าเข้าโจมตีผู้เดินขบวน และตีด้วยกระบองและแก๊สน้ำตา มีผู้เดินขบวนต้องนำส่งโรงพยาบาลอย่างน้อย 16 คน สื่อมวลชนกระจายข่าวของการสลายการชุมนุมในครั้งนี้ สองสัปดาห์ต่อมา ผู้ชุมนุมขอคำสั่งคุ้มครองศาลในการห้ามไม่ให้ตำรวจสลายการชุมนุม และทำการเดินขบวนรณรงค์โดยไม่มีเหตุการณ์รุนแรง แต่หลังจากการเดินขบวน มีการลอบทำร้ายแกนนำผู้ชุมนุมโดยกลุ่มคนท้องถิ่นผิวขาว ทำให้แกนนำเสียชีวิตที่โรงพยาบาลในเวลาต่อมา และมีการลอบยิงผู้เดินขบวนขณะนั่งรถกลับ Selma มีผู้เสียชีวิตจากเหตุการณ์ดังกล่าว ภาพการถูกทุบตี และความรุนแรงที่เจ้าหน้าที่ ซึ่งกระทำต่อผู้ชุมนุมผิวสี ถูกถ่ายทอดทางรายการข่าวของสถานีโทรทัศน์ ทำให้คนทั่วไปในสังคมอเมริกัน และทั่วโลกได้เห็นภาพความรุนแรงที่กระทำต่อการเดินเรียกร้องของผู้ชุมนุมที่เริ่มอย่างสงบได้สร้างผลกระทบต่อการที่รัฐต้องออกมาปรับปรุงการปฏิบัติต่อผู้ชุมนุมอย่างเป็นรูปธรรมในเวลาต่อมา

การชุมนุมเพื่อเรียกร้องให้ยุติการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากความแตกต่างทางสีผิว ยังคงมีอยู่ตามเหตุการณ์ที่เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้น เช่น กรณีของเด็กรุ่นแอฟริกันอเมริกัน Trayvon Martin ที่ถูกเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยยิงเสียชีวิต เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2012 ในขณะที่เดินออกไปซื้อของในเวลาากลางคืน สร้างความไม่พอใจให้แก่ชุมชนแอฟริกันอเมริกันที่ต้องการเห็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยรับผิดชอบต่อการกระทำความผิดแต่ปรากฏว่าศาลยกฟ้อง ซึ่งสร้างความไม่พอใจให้แก่ประชาชนทั่วไปที่ออกมาเรียกร้องความเป็นธรรมให้แก่คดีนี้ มีการชุมนุม

ประท้วงตามที่ต่างๆ อยู่เพื่อเรียกร้องให้มีการดำเนินคดีอย่างยุติธรรม

ในศตวรรษที่ 21 นี้ ก็ยังคงมีการเรียกร้องอันเนื่องมาจากการเลือกปฏิบัติ และอคติอันเนื่องมาจากสีผิว หรือเชื้อชาติ (race) อาจขยายไปถึงการชุมนุมเรียกร้องของกลุ่มชนเผ่าพื้นเมือง (aboriginal people) หรือกลุ่มเม็กซิกันอเมริกัน (Hispanic) หากแต่แนวคิดพื้นฐานที่ผู้เขียนมีข้อสังเกตว่าจะขยายออกไปจากแนวคิดอคติทางวัฒนธรรมของมลรัฐทางใต้ รวมไปถึงมิติทางเศรษฐกิจด้วยในเรื่องของการเข้ามาแย่งงานและการเรียกร้องสิทธิของพลเมืองในมิติที่หลากหลายมากขึ้น

3) ความเสมอภาคทางเพศ

ในส่วนของการชุมนุมเรียกร้องทางด้านความเสมอภาคทางเพศ ที่ในช่วงต้น ดูเหมือนจะเป็นการเรียกร้องที่ไม่มีการต่อต้านจากรัฐเท่าใดนักและเป็นรูปแบบที่สงบซึ่งได้รับการต้อนรับที่ค่อนข้างดีจากรัฐ เช่น การเรียกร้องสิทธิการเลือกตั้งของสตรีที่เรียกว่า Suffrage Parade 1912 การเคลื่อนไหวเรียกร้องสิทธิเลือกตั้งเริ่มจากการก่อตั้งสมาคม National Woman Suffrage Association โดย Susan B. Anthony และ Elizabeth Cady Stanton มีเป้าหมายเบื้องต้นในการแก้ไขรัฐธรรมนูญให้ผู้หญิงมีสิทธิเลือกตั้ง⁵³ ใน ค.ศ. 1920 มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญในบทแก้ไขเพิ่มเติมที่ 19 ให้สิทธิในการเลือกตั้งเสมอภาคทั้งชายและหญิง การเรียกร้องนับตั้งแต่การจัดตั้งสมาคมและมีการรณรงค์มาเป็นระยะเวลายาวนาน รวมถึงการเดินพาเหรดใน ค.ศ. 1912 ที่ New York City หรือการเรียกร้องสิทธิเสมอภาคในด้านการทำงาน Women's Strike for Equality 1970 การรวมกลุ่มกันของผู้หญิงเพื่อผลักดันในเรื่องความเท่าเทียมกันในโอกาสในการทำงาน มีการจัดตั้งกลุ่มชื่อ

⁵³ Alan Brinkley, *The Unfinished Nation: A Concise History of the American People*, 3rd ed., (Boston: McGraw-Hill College, 2000), pp. 638 – 640.

National Organization for Women (NOW) มีการนัดชุมนุมเพื่อประท้วงที่ New York city และตามที่ต่างๆ ทั่วประเทศ มีผู้เข้าร่วมประมาณ 20,000 คน การชุมนุมกระจายไปตามที่ต่างๆ ทั่วประเทศและในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น ที่ Detroit ผู้หญิงเข้าไปนั่งประท้วง (sit-in) ในห้องน้ำชาย เพื่อเรียกร้องให้มีการจัดสวัสดิการและสิ่งอำนวยความสะดวกให้เท่าเทียมกันระหว่างหญิงชาย

อย่างไรก็ตาม ในประเด็นที่เกี่ยวกับข้อเรียกร้องที่มีมิติของสิทธิสตรีเข้ามาเกี่ยวข้อง ในเรื่องสิทธิอนามัยเจริญพันธุ์หรือสิทธิในการทำแท้ง เป็นประเด็นที่ผู้เขียนเห็นว่ามีความสำคัญซึ่งมีความซับซ้อนของการเคลื่อนไหว นอกจากนี้จะมีมิติของสิทธิสตรียังมีสิทธิในเรื่องของความเชื่อและศาสนาเข้ามาเป็นคู่ตรงข้าม ดังนั้น มิติในด้านการทำแท้ง ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนให้มีการทำแท้งที่ถูกกฎหมาย (pro-choice) หรือกลุ่มที่ต่อต้านการทำแท้ง (pro-life) การปะทะกันของกลุ่มที่เรียกทั้งสองฝ่ายนี้ปรากฏให้เห็นเมื่อมีการเดินขบวนที่เรียกว่า March for Life สิทธิในอนามัยเจริญพันธุ์ของผู้หญิง เริ่มขึ้นเมื่อ Margaret Sanger เปิดคลินิกเพื่อคุมกำเนิดในเขต Brooklyn, New York ใน ค.ศ. 1919 แต่ถูกจับหลังจากดำเนินการได้เพียง 10 วัน หลังจากนั้นเธอได้นำคดีขึ้นสู่ศาลและชนะคดี และเปิดดำเนินการรับปรึกษาเกี่ยวกับการคุมกำเนิดต่อมาใน ค.ศ. 1923 การเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิในการตัดสินใจเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ของผู้หญิง ต่อมา Margaret Sanger ก่อตั้ง American Birth Control League ใน ค.ศ. 1921 ต่อมาหน่วยงานอาหารและยาได้รับรองให้มีการใช้ยาคุมกำเนิดได้ ใน ค.ศ. 1973 ศาลสูงสหรัฐอเมริกาตัดสินคดี Roe v. Wade ⁵⁴ ให้สิทธิในการตัดสินใจทำแท้งได้ คำพิพากษานี้มีผลทำให้ยกเลิกกฎหมายห้ามการทำแท้งในหลายมลรัฐผลที่ตามมาคือ การเคลื่อนไหวของกลุ่มต่อต้านการทำแท้งหรือ pro life

⁵⁴ Roe v. Wade, (1973)410 U.S. 113

กลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับการทำแท้ง (Pro Life Group) มีการเดินขบวนครั้งแรกเมื่อวันที่ 22 มกราคม ค.ศ. 1974 และมีการจัดทุกปี⁵⁵ รวมถึงการรณรงค์และดำเนินการให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญหรือการนำคดีขึ้นสู่ศาลสูงสหรัฐ อเมริกาเพื่อพยายามให้มีผลกลับคำพิพากษาในคดี Roe v. Wade การต่อต้านการทำแท้ง การชุมนุมของกลุ่มที่เรียกร้องให้มีการหยุดการทำแท้งมีขึ้นทุกปี

จากการปะทะกันระหว่างสองกลุ่มเริ่มรุนแรงขึ้น โดยที่กลุ่มผู้คัดค้านการทำแท้งมักจะไปชุมนุมในบริเวณที่มีคลินิกทำแท้ง มีการปิดกั้นทางที่จะเข้าสู่คลินิก มีการแจกใบปลิวต่อต้านการทำแท้งทำให้ผู้มาใช้บริการและเจ้าหน้าที่ของคลินิกทำแท้งอยู่ในภาวะที่หวาดกลัว ในหลายมลรัฐจึงมีการออกกฎหมายออกมาห้ามไม่ให้มีการชุมนุมใกล้คลินิกทำแท้ง ในกรณีดังกล่าว กลุ่มผู้คัดค้านการทำแท้งได้ยื่นฟ้องต่อศาลว่ากฎระเบียบดังกล่าวเป็นการขัดต่อเสรีภาพในการชุมนุม ศาลสูงสหรัฐอเมริกา ตัดสินในคดี McCullen v. Coakley 573 U.S. (2014) มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน ค.ศ. 2014⁵⁶ ว่ากฎหมายของมลรัฐ Massachusetts ที่กำหนดให้กลุ่มผู้ชุมนุมประท้วงต้องอยู่ในระยะห่างจากคลินิกทำแท้งเป็นระยะประมาณ 35 ฟุตหรือที่เรียกว่า buffer zone ถือว่าเป็นกฎหมายที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ⁵⁷ อย่างไรก็ดี หลังจากมีคำพิพากษานี้ออกมา มีกลุ่มผู้สนับสนุนการทำแท้งได้ชุมนุมกันเพื่อแสดงความไม่เห็นด้วยต่อคำพิพากษานี้ และเห็นว่ากฎหมาย

⁵⁵ March for Life, (online), Available from: <http://marchforlife.org/>

⁵⁶ McCullen v. Coakley(2014)573 U.S..

⁵⁷ คำพิพากษาในคดีนี้ถือเป็นคดีสำคัญที่กลับหลักคำพิพากษาของศาลสูงสหรัฐอเมริกา ในคดี Frisby v Schultz,. 487 U.S. 474 (1988) ที่ศาลสูงสหรัฐอเมริกา ตัดสินว่าเทศบาลนครของเมือง Brookfield, มลรัฐ Wisconsin ที่กำหนดให้กลุ่มผู้ประท้วงต่อต้านการทำแท้งต้องไม่เข้าไปใกล้ หรือทำการปิดกั้นในบริเวณของคลินิกทำแท้ง ซึ่งเป็นสถานที่ของบุคคล เทศบาลญัตติดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นการละเมิดต่อเสรีภาพในการแสดงออก และเสรีภาพในการชุมนุม

ดังกล่าวเป็นการคุ้มครองผู้หญิงและแพทย์ผู้ทำแท้งให้หญิงเหล่านั้น
จากเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้น เช่น การบุกยิงแพทย์ในคลินิกทำแท้งใน
หลาย ๆ มลรัฐ⁵⁸ ข้อสังเกตของผู้เขียนต่อท่าทีของรัฐที่เป็นไปในแนวทาง
สนับสนุนกลุ่ม Pro-life อาจเป็นฐานคติที่มีอิทธิพลจากกลุ่มอนุรักษ์นิยม
ในศาลสูงของสหรัฐซึ่งเป็นผลพวงจากการแต่งตั้งประธานศาลสูงของสหรัฐ
จากประธานาธิบดี George W. Bush

นอกจากสิทธิสตรีแล้ว กลุ่มที่เรียกร้องความเสมอภาคทางเพศอีก
กลุ่มหนึ่งคือกลุ่มเพศหลากหลายที่ย้อนกลับไปตั้งแต่ต้นทศวรรษ 1960 โดย
เรียกร้องให้มีการปฏิบัติที่ดีต่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ การชุมนุม
นำโดย East Coast Homophile Organization (ECHO) รูปแบบของกิจกรรม
คือ การชุมนุมหน้าสถานที่ทำการและชูป้ายแสดงข้อเรียกร้อง เหตุการณ์
ของการชุมนุมที่ Stonewall Inn ที่ Greenwich Village เมือง New York City
เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน ค.ศ. 1969 เป็นการชุมนุมที่สืบเนื่องติดต่อกันของกลุ่ม
เพศหลากหลายเพื่อตอบโต้จากการที่ตำรวจบุกเข้าไปใน Stonewall Inn
ซึ่งเป็นของมาเฟียที่มีกิจกรรมต่างๆ เช่น การค้ายาเสพติดและโสเภณีชาย
ความตึงเครียดระหว่างตำรวจและกลุ่มเพศหลากหลายเกิดขึ้นหลายสัปดาห์
และมีการจัดตั้งกลุ่มเคลื่อนไหวเพื่อสนับสนุนให้มีการยอมรับความหลากหลาย
ทางเพศมากยิ่งขึ้น จนกระทั่งเกิดการเดินขบวน Gay Pride ครั้งแรกขึ้น
เมื่อ 28 มิถุนายน ค.ศ. 1970 ที่ Los Angeles, Chicago, และ New York
ส่วนหนึ่งเพื่อเป็นการระลึกถึงเหตุจลาจลที่ Stonewall ด้วย

ความเคลื่อนไหวของกลุ่มเพศหลากหลายที่ San Francisco, California
ที่เรียกว่า White Night Riots 1979 มีการกระทบกระทั่งกับเจ้า

⁵⁸ Tara Culp-Ressler, "The Supreme Court Just Made It Harder For Women To Exercise
Their Right To Choose" **Think Progress**, (online), Available from: <http://thinkprogress.org/health/2014/06/26/3452966/buffer-zones-scotus/> (26 June 2014)

หน้าที่ตำรวจของ San Francisco เป็นพื้นฐานเดิมอยู่ การชุมนุมของผู้ประท้วงประมาณ 5,000 คนจากกลุ่มเพศหลากหลายในกรณีการฟ้อง Dan White ในข้อหาฆ่านายเทศมนตรีเมือง San Francisco และที่ปรึกษาการตัดสินใจดังกล่าวส่งผลให้มีการชุมนุมของกลุ่มเพศหลากหลายและนำไปสู่การจลาจลในวงกว้าง ทั้งๆ ที่เหตุการณ์เริ่มจากการชุมนุมโดยสงบ

การชุมนุมเพื่อแสดงความคิดเห็นของกลุ่มทั้งในทางที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับการที่กฎหมายรับรองการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน Same-Sex Marriage ⁵⁹ โดยมากการชุมนุมเพื่อแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้จะเป็นไปโดยสงบและไม่ก่อผลกระทบใดๆ ต่อสังคม การเรียกร้องที่ต้องการให้เกิดประสิทธิผลส่วนใหญ่เป็นการ Lobby ต่อผู้มีส่วนในการลงความเห็นต่อการออกกฎหมายเป็นส่วนใหญ่

ข้อสังเกตจากการชุมนุมเพื่อเรียกร้องสิทธิความเสมอภาคทางเพศมีความหลากหลาย ในระยะแรก การเรียกร้องสิทธิทางกฎหมาย เช่น สิทธิในการเลือกตั้งและความเสมอภาคในการทำงานเป็นไปโดยวาทัน รูปแบบที่แสดงออกในการชุมนุม เช่น การเดินพาเหรด เป็นไปโดยสงบ และไม่มีผู้เห็นต่างเท่าใดนัก แต่ผลสัมฤทธิ์จากการชุมนุมมีค่อนข้างน้อย นอกจากการแสดงพลังว่ามีจำนวนผู้สนับสนุนเป็นจำนวนมาก ซึ่งจะส่งผลให้ผู้กำหนดนโยบายและออกกฎหมายได้ตระหนักถึงคะแนนเสียงและความนิยมของตนเองในการกำหนดนโยบาย แต่การเคลื่อนไหวชุมนุมในประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นทางเพศ เช่น การทำแท้ง สิทธิของกลุ่มเพศหลากหลาย และการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน จะมีทั้งในกลุ่มที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับประเด็นนั้น เข้ามาเป็นคู่ตรงข้ามในการเคลื่อนไหว การเรียกร้องสิทธิโดยการชุมนุมบางครั้งเกิดความรุนแรงขึ้นตามมา การต่อสู้ทางความคิดยังคงดำเนินต่อไป

⁵⁹ Public Law 104 - 199 - Defense of Marriage Act. (online), Available from: <http://www.gpo.gov/fdsys/pkg/PLAW-104publ199/content-detail.html>

ดังนั้น รูปแบบของการชุมนุมเพื่อสร้างความตื่นตัวและความเข้าใจต่อสาธารณะจึงเป็นรูปแบบที่มีแนวโน้มที่จะมีการชุมนุมต่อไปเรื่อยๆ

4) สิทธิของส่วนรวม

การชุมนุมเพื่อเรียกร้องในกลุ่มสุดท้ายนี้เป็นการรวมของประเด็นต่างๆ ในข้อเรียกร้องอันเป็นประเด็นสาธารณะ เช่น การต่อต้านสงคราม การเรียกร้องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และการต่อต้านโลกาภิวัตน์ซึ่งถูกมองว่าเป็นการเอารัดเอาเปรียบคนจนและสร้างช่องว่างระหว่างคนรวยและคนจนมากขึ้น เป็นเรื่องของการคอร์รัปชันและความโลภของสถาบันการเงิน เป็นต้น

การต่อต้านสงครามเวียดนามในทศวรรษ 1960 เป็นกระแสของความเคลื่อนไหวที่ใช้แนวทางสันติวิธีมาใช้ในการชุมนุมเรียกร้อง องค์การที่จัดการเคลื่อนไหวบางครั้งเป็นกลุ่มเดียวกับกลุ่มเรียกร้องความเสมอภาคทางเชื้อชาติ เช่น SNCC ร่วมกับองค์กร Students for a Democratic Society (SDS) จัดการเดินขบวนเมื่อวันที่ 17 เมษายน ค.ศ. 1965 มีผู้เข้าร่วมประมาณ 25,000 คน และในวันที่ 27 พฤศจิกายน ค.ศ. 1965 มีการจัดเดินขบวนอีก เรียกชื่อว่า March on Washington for Peace in Vietnam จัดโดย Committee for a Sane Nuclear Policy (SANE) ปีต่อมา มีการจัดเดินขบวนอีกในวันที่ 16 พฤษภาคม ค.ศ. 1966 และมีการจัดชุมนุมกระจายไปตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั่วประเทศ เช่น UC Berkley, Chicago, Columbia University, Oklahoma State University, University of Washington รวมถึงการเดินขบวนใน ค.ศ. 1967 ที่มีการเดินไปที่ Pentagon ด้วย⁶⁰

กลุ่มต่อต้านสงคราม ในยุคสงครามเย็นมีการเคลื่อนไหวเพื่อคัดค้าน

⁶⁰ Vietnam War, “100,000 People March on the Pentagon”, This Day in History (October 21, 1967), (online), Available from: <http://www.history.com/this-day-in-history/100000-people-march-on-the-pentagon>

การใช้อาวุธนิวเคลียร์ มีการชุมนุมครั้งใหญ่ เมื่อเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1979 ที่ Washington D.C. มีผู้เข้าร่วมการชุมนุม ประมาณ 65,000 คน เดือนมิถุนายน ค.ศ. 1982 มีผู้ชุมนุมคัดค้านการใช้อาวุธนิวเคลียร์ที่ Central Park ในเมือง New York City มีประมาณหนึ่งล้านคน ใน ค.ศ. 1983 มีผู้ชุมนุมต่อต้านอาวุธนิวเคลียร์ประมาณ 50 แห่งทั่วสหรัฐอเมริกา ต่อมาใน ค.ศ. 1986 กลุ่มผู้ชุมนุมประมาณหนึ่งร้อยคน เดินทางจาก Los Angeles Washington D.C. โดยใช้ชื่อว่า the Great Peace March for Global Nuclear Disarmament และในทศวรรษ 1980 มีการประท้วงที่สถานที่ทดลองอาวุธนิวเคลียร์ที่ Nevada อยู่เป็นระยะๆ ผู้ชุมนุมถูกจับกุมทั้งที่เป็นการประท้วงโดยปราศจากอาวุธ ใน ค.ศ. 2005 มีการชุมนุมต่อต้านอาวุธนิวเคลียร์ ประมาณ 40,000 คน เดินทางผ่านสำนักงานขององค์การสหประชาชาติที่ New York เนื่องในวาระ 60 ปี การทิ้งระเบิดปรมาณูที่ฮิโรชิมาและนางาซากิ ถือเป็นการเดินทางต่อต้านอาวุธนิวเคลียร์ที่ใหญ่ที่สุดในหลายทศวรรษที่ผ่านมา

การชุมนุมเพื่อต่อต้านโลกาภิวัตน์ มีผู้ชุมนุมรวมตัวกันในการประชุมขององค์การการค้าโลก (World Trade Organization) ซึ่งจัดขึ้นที่เมือง Seattle เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน ค.ศ. 1999⁶¹ ผู้ชุมนุมประมาณ 40,000 คน รวมตัวกันหน้าจั๊ตประชุมโดยประณามการค้าว่าเป็นตัวการทำให้เกิดช่องว่างระหว่างคนรวยและคนจนมากยิ่งขึ้น การชุมนุมทำให้พิธีเปิดต้องเลื่อนออกไป นายกเทศมนตรีประกาศภาวะฉุกเฉิน ตำรวจปราบจลาจลเข้ามาสลายการชุมนุมด้วยแก๊สน้ำตา ผู้ชุมนุมประมาณ 600 คนถูกจับ ผู้ชุมนุมทำลายร้านค้าที่เป็นสัญลักษณ์ของทุนนิยม เช่น ร้าน Starbucks และ Nike โดยการทุบกระจก

⁶¹ Alex Tizon "Monday, Nov. 29", *The Seattle Times*, (December 5, 1999), (online), Available from: <http://community.seattletimes.nwsources.com/archive/?date=19991205&slug=2999667>

และล่าสุด มีการชุมนุมที่เรียกว่า Occupy Wall Street 2011 กลุ่มผู้ชุมนุมเพื่อคัดค้านการคอร์รัปชันและความโลภของการค้าการลงทุนและนโยบายของรัฐบาลในเรื่องการเงินการลงทุน มีผู้ไปรวมตัวกันเพื่อแสดงออกที่ Battery Park New York City โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะเข้าไปปิดยึด Wall Street ที่เป็นสัญลักษณ์ของทุนนิยม การค้าและการเงิน ในวันที่ 17 กันยายน ค.ศ. 2011 ผู้ชุมนุมประมาณ 3,000 คน เข้าไปปักหลักชุมนุมที่ Zuccotti Park เพื่อเรียกร้องความเสมอภาคทางเศรษฐกิจ โดยการต่อต้านระบบทุนนิยมและโลกาภิวัตน์ที่ส่งเสริมเฉพาะกลุ่มทุนขนาดใหญ่และละเลยความสำคัญของผู้ใช้แรงงาน จนกระทั่งถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสลายการชุมนุมในวันที่ 15 พฤศจิกายน ค.ศ. 2011⁶² ขอน่าสนใจสำหรับการชุมนุมเรียกร้องนี้คือ กรณีที่ผู้ชุมนุมนำคดีขึ้นสู่ศาลเพื่อเรียกร้องค่าเสียหาย จากการที่ตำรวจสลายการชุมนุม โดยศาล U.S. District Court in Manhattan ตัดสินให้เมือง New York ต้องจ่ายค่าเสียหายเป็นเงิน 366,700 เหรียญสหรัฐ ในกรณีตำรวจทำลายหนังสือซึ่งเป็นทรัพย์สินของบุคคลที่นำมาจัดเป็นห้องสมุดประชาชนที่จัดขึ้น ณ Zuccotti Park เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน ค.ศ. 2011⁶³ และเมื่อเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2014 ศาลได้ตัดสินให้เมือง New York ต้องจ่ายค่าเสียหายในกรณีการจับกุมผู้ประท้วงประมาณ 700 คน ที่เดินขบวนไปตามทางเท้าบนถนน Brooklyn Bridge roadway เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม ค.ศ. 2011 โดยศาลตัดสินว่าเป็นการจับกุมที่ไม่ชอบและต้องจ่ายค่าเสียหายให้แก่ผู้ถูกจับกุมเป็นเงิน 600,000 เหรียญสหรัฐ⁶⁴ คดีที่อยูในการตัดสินของศาลมลรัฐ

⁶² Colin Moynihan & Elizabeth A. Harris, "Suring Back into Zuccotti Park, Protester Are Cleared by Police" **TheNew York Times** (December 31, 2011). (online), Available from: <http://cityroom.blogs.nytimes.com/2011/12/31/protesters-surge-back-into-zuccotti-park/>

⁶³ "NYC settles lawsuit with Occupy Wall Street for \$350K" **NBCNEWS** (April 9, 2013). (online), Available from: http://usnews.nbcnews.com/_news/2013/04/09/17677150-nyc-settles-lawsuit-with-occupy-wall-street-for-350k?lite

แม้ยังจะไม่ได้เป็นคดีถึงที่สุดศาลสูงสหรัฐอเมริกาที่จะส่งผลให้เป็นกฎหมาย บังคับใช้ทั่วประเทศก็ตาม แต่ก็เป็นตัวอย่งที่สะท้อนให้เห็นถึงแนวทางการ ใช้กฎหมายเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้ชุมนุม

ข้อสังเกตจากกลไกและบริบท ของสังคมในการคุ้มครองสิทธิ

แนวโน้มของคำวินิจฉัยของศาลเป็นไปในทางที่คุ้มครองเสรีภาพในการ ชุมนุมอย่างมาก โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับสิทธิด้านอื่นๆ ซึ่ง โดยทั่วไปก็มีความสำคัญ เช่น สิทธิในการทำแท้ง สิทธิเด็ก สิทธิส่วนบุคคล เป็นต้น แต่เมื่อต้องพิจารณาประกอบกับเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น แล้ว จะพบว่าศาลจะรับรองเสรีภาพในการแสดงออกมาเป็นลำดับแรก

มีข้อสังเกตว่าคำวินิจฉัยของศาลจะไม่เข้าไปก้าวล่วงเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการชุมนุม เช่น จะเป็นการชุมนุมเพื่อเรียกร้องอย่างไรก็ได้หรือ จะแสดงออกอย่างไรก็ได้ เช่น การเดินพาเหรดของ Neo-Nazi ที่อาจเป็นการเหยียดผิวหรือการชุมนุมของกลุ่มคัดค้านการทำแท้งที่อาจเป็นการข่มขู่คนที่ จะเข้าไปในคลินิกเหล่านั้น แต่จะให้ความสำคัญกับวิธีการและลักษณะของ การชุมนุมที่ต้องไม่เป็นการก่อความวุ่นวายหรือสร้างความรุนแรงในสังคม (crime of breach of the peace)

แนวโน้มการตัดสินคดีของศาลจะพบว่า คำพิพากษาเป็นไปในทางการ คุ้มครองสิทธิอย่างกว้างขวาง และที่สำคัญอยู่ที่การนำคดีเข้าสู่กระบวนการ ยุติธรรม เนื่องจากการใช้บังคับกฎหมายโดยเจ้าหน้าที่รัฐหรือการออก

⁶⁴ Colin Moynihan, "City Settles Occupy Protesters' False-Arrest Lawsuit" *The New York Times* (online), Available from: http://www.nytimes.com/2014/06/11/nyregion/new-york-settles-suit-over-arrests-of-occupy-wall-street-protesters.html?_r=2 (June 10, 2014)

กฎหมายของรัฐทั้งระดับรัฐบาลกลางและรัฐบาลมลรัฐ ยังคงมีการจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมอยู่ แม้ว่าศาลสูงสหรัฐอเมริกาจะมีการตัดสินเป็นไปในทางคุ้มครองเสรีภาพนี้ก็ตาม ยังมีประเด็นข้อเรียกร้องจากการชุมนุมในด้านต่างๆ ที่จะพัฒนารูปแบบการเรียกร้องให้จุดประเด็นความสนใจของสังคมเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงตามข้อเรียกร้อง รูปแบบการแสดงความคิดเห็นในสมัยใหม่ เริ่มมีการใช้เทคโนโลยีในการเข้ามาช่วยในการชุมนุมเพิ่มขึ้น เช่น เฟซบุ๊ก หรือโทรศัพท์เคลื่อนที่ รูปแบบของรัฐในการดำเนินการจัดการกับผู้ชุมนุม เช่น การยึดโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยไม่มีหมาย โดยไม่มีการแจ้งข้อหา เพื่อเข้าไปดูข้อมูลการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ชุมนุม⁶⁵ ซึ่งโดยทั่วไปถือว่าผิดกฎหมาย แต่รูปแบบการจัดการกับผู้ชุมนุมในสังคมสมัยใหม่และการคุ้มครองสิทธิดังกล่าว ยังคงต้องพัฒนาเพื่อตามให้ทันกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

เอกสารอ้างอิง

กฎหมายและคำพิพากษา

U.S. Const. Amend. I.

Labor Management Relations Act of 1947 29 U.S.C. § 401-531.

Boynton v. Virginia (1960) 364 U.S.

Brower v. Gayle (1956) 142 F. Supp. 707

Hague v. Committee for Industrial Organization (1939), 307 U.S. 496

Loewe v. Lawlor, (1908)208 U.S. 274;(1915) 235 U.S. 522

McCullen v. Coakley(2014) 573 U.S.

NAACP v. Patterson (1958), 357 U.S. 449

Roe v. Wade, (1973)410 U.S. 113.

Surita v. Hyde,(2011)665 F. 3d 860 (7th Cir.)

Thornhill v. Alabama, (1940)310 U.S. 88

16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 790
(June 2014).

16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 791
(June 2014).

16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 792
(June 2014).

16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 793
(June 2014).

16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 808
(June 2014).

16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 809
(June 2014).

16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 810
(June 2014).

16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 811
(June 2014).

16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 841
(June 2014).

16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 842
(June 2014).

16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 843

- (June 2014).
- 16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 845
(June 2014).
- 16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 846
(June 2014).
- 16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 973
(June 2014).
- 16B Corpus Juris Secundum (C.J.S.) Constitutional Law § 975
(June 2014).

หนังสือและเอกสารต่างๆ

- “NYC settles lawsuit with Occupy Wall Street for \$350K” **NBCNEWS**
(April 9, 2013). (online), Available from: http://usnews.nbcnews.com/_news/2013/04/09/17677150-nyc-settles-lawsuit-with-occupy-wall-street-for-350k?lite
- Alan Brinkley, **The Unfinished Nation: A Concise History of the American People**, 3rd ed., (Boston: McGraw-Hill College, 2000).
- Alex Tizon “Monday, Nov. 29”, **The Seattle Times**, (December 5, 1999), (online), Available from: <http://community.seattletimes.nwsourc.com/archive/?date=19991205&slug=2999667>
- Bill of Rights Institute, “First Amendment: Freedom of Assembly (1791), (online), Available from: <http://billofrightsinstitute.org>
- Carl Stephenson & Frank Marcham, **Sources of English Constitutional History** (New York: Harper & Brothers, 1937)

Carol Anderson, **Eyes off the Prize: The United Nations and the African American Struggle For Human Rights, 1944-1955** (New York: Cambridge, 2003).

Clayborne Carson, **In Struggle: SNCC and the Black Awakening of the 1960s** (Cambridge: Harvard University Press, 1995).

Colin Moynihan & Elizabeth A. Harris, "Suring Back Into Zuccotti Park, Protester Are Cleared by Police" **The New York Times** (December 31, 2011). (online), Available from: <http://cityroom.blogs.nytimes.com/2011/12/31/protesters-surge-back-into-zuccotti-park/>

Colin Moynihan, "City Settles Occupy Protesters' False-Arrest Lawsuit" **The New York Times** (online), Available from: http://www.nytimes.com/2014/06/11/nyregion/new-york-settles-suit-over-arrests-of-occupy-wall-street-protesters.html?_r=2 (June 10, 2014)

Department of State (the United State of America), **Outline of the U.S. Legal System** (Washington D.C.: Bureau of International Programs, 2004)

Frances Fox Piven & Richard A. Cloward, **Poor People's Movements: Why They Succeed, How They Fail**, (New York: Pantheon, 1977).

Glen A. Gildemeister, "The Founding of the American Federation of Labor," **Labor History**, 22 (2), (Spring 1981): 262-70

Harvey Wish, "The Pullman Strike: A Study in Industrial Warfare," **Journal of the Illinois State Historical Society** 32(3) (1939):

288-312.

John Dittmer, **Local People: The Struggle for Civil Rights in Mississippi** (Chicago: University of Illinois Press, 1995).

March for Life, (online), Available from: <http://marchforlife.org/>

Maurice Sugar, **The Ford Hunger March**. Ann Fagan Ginger, ed (Berkeley, CA: Meiklejohn Civil Liberties Institute, 1980).

Paul Samakow, “Anti-Occupy” law ends American’s right to protest”, **The Washington Times**, (Wednesday, August 1, 2012)

Public Law 104 - 199 - Defense of Marriage Act. (online), Available from: <http://www.gpo.gov/fdsys/pkg/PLAW-104publ199/content-detail.html>

Roger Cotterrell, “The Concept of Legal Culture” in David Nelken ed., **Comparing Legal Cultures** (Aldershot, UK: Dartmouth, 1997) p.13.

Tara Culp-Ressler, “The Supreme Court Just Made It Harder For Women To Exercise Their Right To Choose” **Think Progress**, (online), Available from: <http://thinkprogress.org/health/2014/06/26/3452966/buffer-zones-sotus/> (26 June 2014)

Vietnam War, “100,000 People March on the Pentagon”, **This Day in History** (October 21, 1967), (online), Available from: <http://www.history.com/this-day-in-history/100000-people-march-on-the-pentagon>

William C. Birdsall, “The Problem of Structure in the Knights of Labor”. **Industrial and Labor Relations Review** 6 (4) (July 1953): 532–546.

มานิตย์ จุมปา, **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายสหรัฐอเมริกา**, (กรุงเทพฯ : วิญญูชน, 2553)